

Indhold

1 Indledning..... 2

Velkommen til Ripper.....	2
Baggrund for scenariet.....	2

2 Overblik over scenariet 3

Introduktion til Ripper.....	3
Spilpersoner.....	3
Balancen mellem spilpersonerne.....	4
Patricia Cornwell.....	5

3 Sådan kører du scenariet 6

Oversigt over forløbet.....	6
Casting.....	6
Sådan styrer du spillerne gennem konflikten.....	8

4 Scener 9

Introduktion.....	9
Gruppen samles.....	9
Planlægning.....	10
Første fremlæggelse.....	10
Pizza på kontoret.....	11
Statusmøde med Cornwell.....	11
Anden fremlæggelse.....	11
Et lift til lufthavnen.....	12
Tilbage melding til interviewet.....	13
Interviewet.....	13
Kommentarer til indslaget.....	13
Tredje fremlæggelse.....	14
En aften i byen.....	14
Fjerde fremlæggelse og sammenfatning.....	14
Møde med Cornwell.....	15
Afrunding og epilog.....	16
Men var det ham?.....	16

5 Ekstra scener 17

Introduktion.....	17
En udtalelse fra Scotland Yard.....	17
Breve fra Ellen Cobden.....	17
Vacher l'éventreur et les crimes sadiques.....	17
A Pirie & Sons.....	18

6 Appendiks 19

Indhold.....	19
Foromtale.....	19
Om Jack the Ripper.....	20
Om Walter Sickert.....	20
Kan Walter Sickert være Jack the Ripper?.....	21
Litteraturliste.....	23
Oversigt over bilag.....	24

Tekst og produktion

Brian Rasmussen

Spiltest og kommentarer

Luisa Carbonelli

Lars Vensild

Peter Brodersen

Kristoffer Kjær Jensen

Anders Frost Bertelsen

Sanne Harder

Sarah Cederstrand

Merlin Mann

Anders Skovgaard-Petersen

Sebastian Flamant

Tak til

Kirsten Buch Rasmussen

Troels Chr. Jakobsen

Lars Andresen

Thomas Munkholt

Tommy Jensen

Kontakt

Har du spørgsmål eller kommentarer til scenariet, kan du skrive til mig på adressen:

brian@rpgforum.dk

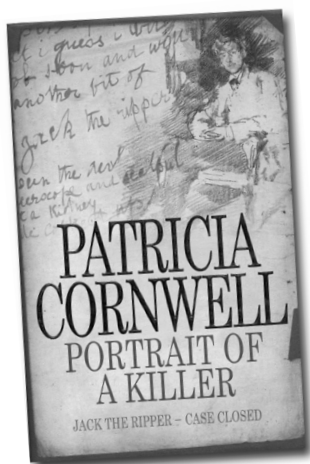
Catch me if you Can
Jack the Ripper

Indledning

Fakta og fiktion

Scenariet er hovedsageligt fiktion, men det tager udgangspunkt i den nulevende forfatter Patricia Cornwell og hendes bog *Portrait of a Killer* (G. P. Putnam's Sons 2002), der fremstiller Walter Sickert (1860-1942) som gerningsmanden bag Ripper-mordene. Min primære kilde er Cornwells bog, men *RumbeLOW* og *Casebook* (se *Appendiks*) har ligeledes bidraget med et væld af detaljer og fortolkninger. Derudover har jeg fundet en række uafhængige artikler, der diskuterer sagen og Cornwells fremstilling.

Mit billede af Cornwell bygger på det indtryk, jeg har fået gennem hendes bog og relaterede interviews, men jeg har taget mig mange friheder i fortolkningen af hendes person. De resterende personer og detaljerne om bogens tilblivelse er opdigtede. I realiteten har Cornwell sandsynligvis stået for langt mere af arbejdet end scenariet beskriver, men det egner sig ikke så godt til min ide om at centrere historien omkring arbejdet med bogen.

Velkommen til Ripper

Ripper er et debatscenarie for fem spillere sat i nutidens USA. Spilpersonerne er eksperter, der hyres af kriminalforfatteren Patricia Cornwell til at indsamle materiale til hendes kommende bog om Jack the Ripper.

Scenariet kræver meget af spillerne og længden er helt afhængig af deres diskussionslyst, men det burde kunne afvikles inden for rammerne af en spilblok.

Baggrund for scenariet

Helliger målet midlet? Det etiske spørgsmål er scenariets omdrejningspunkt. Spilpersonerne udfordres til at diskutere forholdet mellem fakta, forbehold og budskab. Hvor er balancen mellem troværdighed og gennemslagskraft? Jo flere forbehold og modstridende kilder, desto mere uklart bliver budskabet. Og jo mere unuanceret udmeldingen bliver, desto større er risikoen for, at påstanden bliver afvist som useriøs.

Komplekse sager med mange modstridende opfattelser er ofte låst fast i en tilstand, hvor det er svært at komme med klare pointer. Se blot på Bjørn Lomborg-affæren. Uden at skulle tage Lomborg i forsvar, har hans basale pointe blot været, at vi skal vurdere afkastet af vores indsats på miljøområdet. En snusfornuftig betragtning de fleste kan tilslutte sig, men når den bliver konkretiseret med efter sigende lidt for nøje udvalgte eksempler, har vi miseren og en sag om videnskabelig uredelighed. Miljøforskning er en ubehagelig kompleks størrelse med mange ubekendte, så det er meget svært at sige noget, der ikke kan drages tvivl om. Derved ikke sagt at sagens natur tillader, at målet helliger midlet. Man skal blot være opmærksom på, at der er problemstillinger, hvor nogen let kan fristes til at tilrettelægge sandhederne, så de gavner deres påstand.

Sagen om Jack the Ripper har mere tilfælles med miljøpolitik end man skulle tro. Alle forstår de fundamentale problematikker, men begge sager er tyngt af et stort antal ubekendte, der gør det svært at argumentere overbevisende. Det har dog ikke holdt den amerikanske forfatter Patricia Cornwell tilbage. Hun påstår, at hun har identificeret gerningsmanden bag de over ethundrede år gamle Jack the Ripper-mord. I bogen *Portrait of a Killer* redegør hun for sin påstand. Undertitlen *JACK THE RIPPER - CASE CLOSED* efterlader ikke megen tvivl om Cornwells selvsikkerhed.

Scenariet handler om tilblivelsen af *Portrait of a Killer*. Spilpersonerne er Cornwells hold af eksperter, der indsamler og diskuterer materiale til bogen. Gruppen er sammensat, så konflikten omkring integriteten i bogen falder naturligt, og om alt går vel, vil det give spillerne en interessant debat.

Overblik over scenariet

Introduktion til Ripper

Forfatteren Patricia Cornwell har fået den ide, at den engelske maler Walter Sickert var manden bag Jack the Ripper-mordene. Hun har fået tippet af en kontakt ved Scotland Yard, og er nu opsat på at bevise, at påstanden holder. Hun bruger sit ry som en af USAs mest succesfulde forfattere og sin anseelige formue på at hyre eksperter, opkøbe beviser og lade den seneste teknologi kaste nyt lys over den gamle mordgåde. Spilpersonerne er eksperterne, der får til opgave at hjælpe hende med at indsamle materiale til den definitive Jack the Ripper-bog.

Scenariet kører som en række præsentations- og debatscener, hvor spilpersonerne skiftes til at fremlægge detaljer for hvert deres felt. Efter hver fremlæggelse diskuterer de, hvorvidt sporene kan bruges til at underbygge anklagen mod Sickert.

Ind imellem arbejdet med bogen, får spilpersonerne mulighed for at spille op mod hinanden i en række dramascener, der giver dem plads til at skabe eller styrke alliancer i debatten. Formålet her er, at give spillerne mere plads til at lade deres spilpersoner komme til udtryk.

Halvvejs gennem forløbet har spilpersonerne en delaflevering, idet de skal levere input til et tv-interview, Cornwell skal give. Episoden lægger pres på dem og hjælper med at holde debatten fokuseret i retning af at levere et resultat.

Scenariet slutter med, at de overleverer resultaterne til Cornwell, der derefter sammenfatter det hele i sin bog *PORTRAIT OF A KILLER*.

Som epilog får spillerne udleveret en kritik af bogen, der diskuterer flere af de punkter, de har været igennem. Epilogen har to formål: For det første at illustrere, at debatten ikke stopper med bogen – tværtimod. For det andet understreger den, at trods spilpersonernes hensigter og ildhu, har det hele tiden været Cornwell, der har siddet med det længste strå. Hvis spilpersonerne ikke har kæmpet ordentlig for deres sag, sidder de nu i samme båd som den sensationslystne forfatter.

Spilpersoner

JASON RHYS: Rhys er journalist med sans for den gode historie. Han er hyret for at koordinere gruppens arbejde og sørge for, at der kommer et brugbart oplæg ud af anstrengelserne. I en nøddeskal er han mere interesseret i at levere en god historie end en sand historie. Så længe de ikke ændrer sort til hvidt, har han det fint med, at de justerer på kontrasten,

Til inspiration

PORTRAIT OF A KILLER: Cornwell krydrer sin fortælling med en lang række stemningsbilleder og diskussioner af datidens forhold. Hun har blandt andet en interessant gennemgang af politiets lanterner. Hun har opsporet en autentisk lanterne for at se, hvor meget lys den egentlig gav fra sig, da det kan sige noget om det syn, der mødte de betjente, der så ofrene på gerningsstederne.

THE COMPLETE JACK THE RIPPER: Rumbelow giver mange faktuelle oplysninger om forholdene i London anno 1888. Han tegner et billede af en metropolis, der er vokset hurtigere end infrastrukturen har kunnet klare.

FROM HELL: Tegneserien og filmen bygger på den royale konspirationsteori, hvor Ripper-mordene bliver udført for at rydde op efter Prins Alberts eskapader. Tegneserien er grum, fordi historien er fortalt fra Rippers synsvinkel. Filmen er langt mindre uhyggelig og minder desværre om en victoriansk udgave af *PRETTY WOMAN*. Hughes brødrene skal dog have ros for deres detaljerede og autentiske gengivelse af forholdene i London omkring 1888. Filmen er god at lade sig inspirere af rent visuelt.

ELEFANTMANDEN: David Lynchs gribende film om Merricks tragiske skæbne. Skønt det ikke er filmens omdrejningspunkt, giver den også et tydeligt billede af det store skel mellem pøbelen og den lærde del af samfundet.

Om spilpersonerne

Konflikten omkring tilblivelsen af bogen er indbygget i spilpersonerne. De er alle hyret til at udføre en opgave, men deres forskellige indfaldsvinkler resulterer i uenighed om ambitionsniveauet. Stiller og Rhys er villige til at bøje sandheden meget langt for at nå målet, mens Elliot og Richardson stiller store krav til troværdigheden af den endelige tekst. Som jokeren i spillet er Lucas egentlig meget interesseret i, at bogen bliver skrevet, men det er til gengæld altafgørende for ham, at indholdet harmonerer med hans meget subjektive kriterier, hvilket kan blive en udfordring at koordinere med de andre.

Om Jack the Ripper og Walter Sickert

Hvis du ikke kender noget til Jack the Ripper og Walter Sickert, kan du med fordel læse de korte introduktioner i appendikset, inden du læser resten af scenariet.

hvis det får billedet til at stå tydeligere. Rhys ved, at det er den interessante historie, der sælger.

DR. STUART STILLER: Dr. Stiller er retsmedicinere med en drøm om at blive kendt. Hans opgave er at analysere de tekniske beviser og stå for indsamlingen af retsmedicinske spor. Stillers motivation er at få sit navn sat i forbindelse med en af USAs bedst sælgende forfattere, så han kan bruge det som springbræt for en videre karriere som mediernes foretrukne retsmedicinske ekspert.

GLENN LUCAS: Lucas er autodidakt Ripper-ekspert og historiens joker. Han er intelligent ud over det sædvanlige, men socialt hæmmet, og han er følelsesmæssigt involveret i sagen om Jack the Ripper. Han har igennem mange år forsøgt at udgive sit eget materiale om den victorianske morder, men han har udviklet en affektion for Jack the Ripper, der forhindrer ham i at arbejde struktureret og målrettet på en udgivelse. Han håber, at han gennem samarbejdet med Cornwell kan give sin version af historien om Jack the Ripper.

BENJAMIN ELLIOT: Elliot er profiler med speciale i seriemordere. Hans bidrag er at udarbejde og sammenholde en psykologisk profil på den formodede gerningsmand med de oplysninger, der er tilgængelige om den mistænkte Walter Sickert. Elliots kæphest er integritet. Han vil ikke gå på kompromis i forhold til kendsgerningerne. Hans motivation er at skrive en korrekt bog. Han er mindre interesseret i at finde en gerningsmand.

PROFESSOR TERENCE RICHARDSON: Professor Richardson er kunsthistoriker. I sin forskning har han blandt andet beskæftiget sig med Walter Sickert, og er således med for at bidrage med oplysninger om maleren og samtidens kunst. Som udgangspunkt er han ikke interesseret i at blakke en af sit lands respekterede kunstnere, men hvis argumentationen viser sig at holde, står han ikke tilbage for at levere et opsigtsvækkende bidrag til kunsthistorien.

Balancen mellem spilpersonerne

Som udgangspunkt er Stiller og Rhys de største fortalere for at påstå, at Walter Sickert er Jack the Ripper. De har begge et større behov for, at bogen udkommer og bliver en kommerciel succes end at skrive en fuldstændig korrekt bog. På den anden side er skeptikerne Elliot og Richardson kun interesseret i at offentliggøre en forbindelse mellem Sickert og den berygtede morder, hvis de kan se, at påstanden kan bære. Midt i det hele er Lucas fanget i sin trang til at skrive en bog, der giver Jack the Ripper den behandling, Lucas føler, han fortjener. Lucas vil vise verden Jacks sande ansigt.

Patricia Cornwell

Cornwell er scenariets eneste biperson og spillederens værktøj til at holde historien på ret kurs. Hun stiller spilpersonerne den opgave, de arbejder med i løbet af historien, og hun har klare forventninger om resultatet. Hvis de har svært ved at samle trådene, kan du bruge Cornwell til at lægge pres på dem.

Patricia Cornwell er en af USAs bedst sælgende forfattere. Hun har opbygget en \$100 millioner formue og en kæmpe fanskare med sine krimier om retsmedicineren Kay Scarpetta. Med hendes baggrund som retsmedicinsk assistent og journalist giver hun sine historier et autentisk præg, som læserne elsker. Handlingen er ofte sindrigt udtænkt med finurlige overraskelser, som heltinden Scarpetta overkommer ved hjælp af kvindelig intuition og kriminologisk snilde.

Cornwell kom på sporet af Jack the Ripper ved en tilfældighed. I forbindelse med en rundvisning på Scotland Yard i London, talte hun med kommisær John Grieve, der introducerede hende til sagen. Hun havde aldrig skænket den victorianske dræber en tanke, men hun så en mulighed for at bruge historien i sin næste Scarpetta-bog. Måske kunne Scarpetta arbejde sammen med Scotland Yard og bidrage med input til opklaringen. Imidlertid viste Grieve sig at være ganske velbevandret i Ripper-sagen, og hans betretning fangede hendes interesse. Cornwell var overrasket over at høre, at man aldrig havde efterforsket sagen med nutidige metoder, og ikke så snart fødtes en ide i hendes bevidsthed. Hun ville gøre det, ingen endnu havde gjort. Hun havde evnerne og midlerne til at gennemføre en moderne efterforskning. Hun ville opklare sagen. Finde morderen. Grieve pirrede hendes nysgerrighed ved at foreslå kunstneren Walter Sickert som mulig gerningsmand. Sickerts billeder havde altid gjort Grieve urolig, og det var hans fornemmelse, at der var noget mistænkeligt ved den særegne maler. Cornwell var solgt. Hun var på sporet af en af vor tids mest omtalte mordere.

Cornwell har forelsket sig i billedet af sin fiktive hovedperson og er overbevist om, at hun kan løse mysteriet om Jack the Ripper. Hun er sikker på, at hun har midlerne til at fremskaffe de nødvendige beviser, og hun er villig til at gøre, hvad der skal til for at opklare sagen en gang for alle. Hun kan blive virkelighedens Scarpetta og løse mysteriet.

I løbet af efterforskningen opkøber hun originale Sickert-malerier, som hun lader destruere i søgen efter DNA-spor. Hun sender breve, kuverter, billeder og tøj til kemiske undersøgelser, får håndskriftsekspertter til at analysere breve og notater, retsmedicinere til at vurdere de gamle obduktionsrapporter og gennemser korrespondancer og bøger efter spor, der kan pege på Walter Sickert som gerningsmand. Allerede inden bogen er en kendsgerning, svirrer rygterne i medierne – "Kendt kriminalforfatter på sporet af Jack the Ripper". Cornwell har malet sig ind i et hjørne. Sensationen er annonceret og nu venter verden på, at hun afslører Jack the Ripper.

Sådan spiller du Cornwell

Cornwell ser sig selv som virkelighedens udgave af sin fiktive hovedperson Kay Scarpetta. Hun mener, at hun qua sin baggrund som retsmedicinsk assistent har evnerne til at gennemskue kriminaltekniske spor, og hun er villig til at ofre en del af sin formue på at eftervise teorien. En holdning, der kan få hende til at fremstå som naiv, men det er vigtigt, at du ikke portrætterer hende sådan. Gør hende i stedet arrogant: Hun ved, at hun har ret! Der er ikke det mysterium, der ikke kan løses. Det kræver bare, at man går korrekt til værks. Teknologien er der, og hun har midlerne. At løse gåden om Jack the Ripper, er kun et spørgsmål om tid.

Hun ser sig selv som intelligent, følsom og grundig. Hun gennemskuer folk og deres gerninger, hun lider med ofrene og udpensler rædslerne i 1880ernes London. Hun er villig til at rejse verden rundt for at tale med Ripper-eksperter eller købe malerier til tusinde af dollars for at sprætte dem op i søgen efter spor.

Detaljer og overblik

Jack the Ripper er en af de mest omdiskuterede mordere i historien, og detaljerne i sagen er overvældende. Alligevel er det svært at få et klart overblik over begivenhederne. Det skyldes, at der trods det omfattende materiale, mangler en del essentiel information, samt at en stor del af de tilgængelige data, i realiteten er subjektive udlægninger af de mangelfulde fakta. I præsentationen af sagen for spillerne, har jeg primært holdt mig til Cornwells udlægning, men jeg har alligevel været nødt til at skære flere detaljer væk for at reducere informationsmængden til et niveau, der kan kaperes i et con-scenarie og samtidig efterlade plads til spil karaktererne imellem.

Et væsentlig punkt i diskussionen af Sickert som mulig gerningsmand er spørgsmålet om, hvorfor han tilsyneladende indstillede sin aktivitet efter mordet på Mary Kelly. Spørgsmålet er interessant og yderst relevant for opklaringen. I *Portrait of a Killer* hævder Cornwell, at mordene fortsatte i mange år efter drabet på Kelly.

(fortsætter næste side...)

Oversigt over forløbet

Ripper er enkelt at gå til. Forløbet er lineært, idet spillerne skiftes til at præsentere deres forskellige detaljer om sagen for til sidst at opsummere det hele i en rapport til Patricia Cornwell.

Sådan kører du scenariet:

- 1 VELKOMST.** Byd spillerne velkommen og giv dem en kort introduktion til scenariet. Forbered dem på, at de skal fremlægge oplysninger for hinanden og diskutere dem ud fra deres spilpersoners synspunkt. Det kræver meget af dem. Hvis de vil have en god oplevelse, skal de lade deres spilpersoner gå aktivt ind i diskussionerne.
- 2 CASTING.** Scenariet er meget afhængigt af, at spillerne bliver godt castet. Hvis du ikke kender spillerne, er der et forslag til en castingmetode nedenfor. Hvis du allerede kender spillerne, så sørg for at give Rhys til en aktiv spiller, der kan igangsætte og koordinere de andres indsats. Elliot er den oplagte rolle til skuespilleren i gruppen. Sørg desuden for at fordele eventuelle tavse spillere på begge sider, så debatten ikke er dødfødt fra begyndelsen.
- 3 TAG SPILLERNE MED UDENFOR ENKELTVIS** og tal med dem om deres spilperson. Få dem til at beskrive personen og vær sikker på, at de fanger motivationen i karakteren. Hvis spilleren er usikker på detaljerne i sagen, så understreg, at de nødvendige fakta er givet i bilagene. Derudover kan spillerne improvisere detaljer i det omfang, det er nødvendigt. Sørg for at spilleren er tryk ved at skulle fremlægge sin del af sagen for de andre.
- 4 KØR SCENERNE** som beskrevet i kapitel 4. Husk at inkludere ekstrascenerne fra kapitel 5 efter behov. Det er vigtigt, at diskussionen hele tiden bølger frem og tilbage, så sørg for at give skyts, hvor det er nødvendigt. Se desuden afsnittet **SÅDAN STYRER DU SPILLERNE Gennem KONFLIKTEN** nedenfor.
- 5 SCENARIET SLUTTER MED**, at spilpersonerne overdrager deres konklusioner til Patricia Cornwell. Som epilog udleverer du artiklen **PAT THE RIPPER** (se bilag i kapitel 6) til spillerne og takker dem for, at de ville være med.

Casting

En stor del af scenariet er centreret omkring diskussion af sagen, og det er vigtigt, at spillerne engagerer sig for at få et godt resultat. Det kræver, at rollerne besættes af spillere, der kan udfylde dem. Det er altid svært at

tildele spillere, til spillere man ikke kender, men nedenstående øvelse, kan muligvis hjælpe. Spring den over, hvis du har styr på castingen.

Fortæl spillerne, at I først vil lave en lille øvelse, der kan hjælpe dem med at blive varme og give dig input til castingen. Fortæl dem derefter, at de arbejder for en leverandør og en kunde, samt at de er til møde for at løse et problem. Du behøver ikke at sige hvem, der repræsenterer henholdsvis leverandøren og kunden, eller hvad problemet drejer sig om. Hvis spillerne spørger til detaljerne, så kast bolden tilbage til dem. Lad dem klarlægge detaljerne. Læg mærke til hvem, der tager initiativet med at få fordelt rollerne og hvem, der iværksætter den efterfølgende debat.

Når spillerne begynder at digte indholdet af konflikten så spørg om nødvendigt ind til detaljerne. Hvad drejer mødet sig om? Hvori består problemet? Hvad lød aftalen på? Når debatten ruller, så vær parat til at komme med yderligere detaljer, der kan rykke balancen. Hvis en spiller har taget rollen som kunde og eksempelvis brokker sig over manglende leverance af det parti havefliser, han skal bruge til sit hus, så påpeg, at leverandøren endnu ikke har modtaget det nødvendige depositum på 7% af fakturabeløbet. Hvorfor har han ikke det? Hvilke problemer er der med at betale? Skub spillerne lidt frem og tilbage i diskussionen og hold øje med hvem, der gør hvad.

Du har brug for en aktiv spiller med overblik og evnen til at skære igennem i rollen som Rhys. Han skal sætte de andre i gang og sørge for at arbejdet forløber fornuftigt. En eftertænksom spiller vil gøre sig godt som Elliot, og en arrogant eller frembrusende spiller er ideel som Stiller.

Hvis alle spillerne er aktive, er der ikke store problemer med de resterende roller, men hvis der er tavse spillere i mellem, så sørg for at de kommer på hver sin side i konflikten. Hvis der eksempelvis er to tavse spillere, kan du tildele dem rollerne som henholdsvis Lucas og Richardson.

Hun påstår tilmed, at Rippers aktivitet flyttede til Frankrig med Sickert, samt at han via flittig rejseaktivitet kunne bo i Frankrig og dræbe i England. Teorien er i mine øjne svær at sluge, men nok så væsentligt er det, at en belysning af dette element vil kræve en nævneværdig forøgelse af dokumentationen i scenariet. Under begge spiltests blev emnet diskuteret uden problemer, så jeg mener ikke, der er belæg for at overlæse spillerne med yderligere detaljer i den henseende.

Et andet essentielt punkt er Sickerts færden på tidspunkterne for mordene. Desværre er der ingen reelle beviser for, at han skulle have befundet sig i London, mens Ripper huserede. Cornwells kritikere fremhæver dette faktum i forsvaret af Sickert. Cornwell hævder til gengæld, at der ikke er noget, der med sikkerhed placerer ham andetsteds. Ergo bliver det påstand mod påstand. Var Sickert i det hele taget i London da mordene skete? Vi ved det ikke. Sickert var aldrig officielt mistænkt, så hans færden er ikke overraskende udokumenteret. I mangel på vidner i den over ethundrede år gamle sag, er det selvsagt svært at finde kilder, der kan belyse hans bedrifter, så der er ikke noget odiøst i, at man ikke kan placere ham på gernings-tidspunkterne. Detaljen vil sikkert være afgørende, hvis sagen skulle for retten, men til diskussionerne i scenariet, er det end ikke værd at bringe på bane. Hvis spillerne spørger til det, så brug denne detalje til at gøre situationen interessant. Hvis de tvivler på Sickert, var han naturligvis i London, men hvis de er for sikre i deres sag, kan det så lidt tvivl i gruppen.

De fleste kilder gennemgår de enkelte mord minutiøst. Der er beskrivelser af ofrene før og

(fortsætter næste side...)

Sådan styrer du spillerne gennem konflikten

efter deres død, vidneudsagn fra gerningstidspunkterne og detaljerede optegnelser af gerningsstederne. Alle disse elementer er naturligvis relevante for gennemgangen af sagen, men den oplagte konklusion er, at mordene er knyttet sammen af en fælles modus operandi. Jeg har derfor valgt at begrænse mængden af information og i stedet give spillerne konklusionen som et faktum. Jeg tror ikke på, at spillernes tid vil være godt givet ud ved at læse fem obduktionsrapporter i stedet for en.

Detaljerne fra vidneudsagnene er interessante, men kræver langt hen ad vejen, at spillerne har adgang til et væld af oplysninger om datidens London og selv i den situation, bidrager de kun i begrænset omfang i forhold til anklagen mod Sickert. Problemet er, at vidneudsagnene lader meget tilbage at ønske. De er mangelfulde, og frem for alt giver de ikke et klart billede af gerningsmanden. Det passer selvfølgelig på Sickerts mange skikkelser, men det kan lige så vel betyde, at der var flere gerningsmænd, eller at udtalelserne er upålidelige. Under alle omstændigheder kan det ikke bruges til at understøtte beskyldningen mod Sickert, og derfor har jeg valgt at se bort fra dem.

Spilpersonerne er konstrueret, så sammensætningen af bogen vil volde dem problemer på grund af deres forskellige ambitionsniveau og vilighed til at gå på kompromis. Som spilleleder er det din opgave, at puste til gløderne og holde debatten levende. Det kræver opmærksomhed og taktisk snilde. Du skal være opmærksom på hvem, der styrer diskussionen og justere derefter, men det er lettere sagt end gjort. Du kan let komme til at give den ene side for gode argumenter, og det kan dræbe debatten.

Ved den ene spilstest, havde skeptikerne alt for gode kort på hånden, og det gjorde, at debatten blev for ensidig og dermed ikke optimal. Det er vigtigt at give spillerne tid. Det sidste ord er ikke sagt, bare fordi der kommer et godt argument på banen. Gode spillere kan opbygge deres argumentation over længere tid og dermed genvinde tabt terræn, så giv dem plads til at diskutere. Når diskussionen på et eller andet tidspunkt hælder til den ene side, er det på tide at introducere en modvægt. Ekstrascenerne i kapitel 5 kan bruges efter behov til at manipulere med debatten. Brug dem, hvis det bliver nødvendigt, og brug under alle omstændigheder kun de scener, der skal til for at styre diskussionen.

Ud over de foreslåede scener kan du påvirke forløbet ved at styrke eller udhule troværdigheden af forskellige informationer. Hvis tilhængerne af Sickert-teorien står stærkt, fordi de ser en gal kvindehader for sig, så gør dem opmærksom på, at Sickert trods alt var gift tre gange. Hvis spilpersonerne på den anden side har svært ved at acceptere teorien om, at Sickerts billeder skulle være forbundet til ofrene, så introducér en ekspert, der bakker påstanden op. Det væsentlige er ikke, om alle detaljerne er korrekte. Med mængden af såkaldte eksperter vil både tilhængerne og modstanderne kunne finde nogen, der kan underbygge deres påstande. Som spilleleder kan du bruge det til at styrke eller svække argumentationen efter behov. Pointen er, at spilpersonerne skal tage stilling til hvilke teorier, de kan tilslutte sig.

Det er Rhys' ansvar at styre debatten og sørge for at drage konklusioner på baggrund af input fra de andre. Hvis gruppen er meget ivrig efter at diskutere, kan han få svært ved at samle trådene og konkludere. Her er det vigtigt, at du har tiden i baghovedet. Hvis scenariet kan køre over tid, og spillerne er villige til at fortsætte, så længe det skal være, er der selvfølgelig ingen problemer, men ellers er det nødvendigt, at du griber ind og hjælper Rhys videre i forløbet. Brug Cornwell som pressionsmiddel. Hun forventer resultater, og hun har ikke tænkt sig at vente en evighed. Hun kan altid bede dem konkludere, at der er flere hensyn, og så kan hun senere afgøre, hvordan hun vil præsentere fakta for læserne.

Introduktion

Dette kapitel indeholder alle de faste scener i scenariet. Der er to typer scener: plotscener, hvor spillpersonerne arbejder med at indsamle materiale til Cornwell og dramascener (markeret med 🖱️), hvor de har mulighed for at spille op mod hinanden.

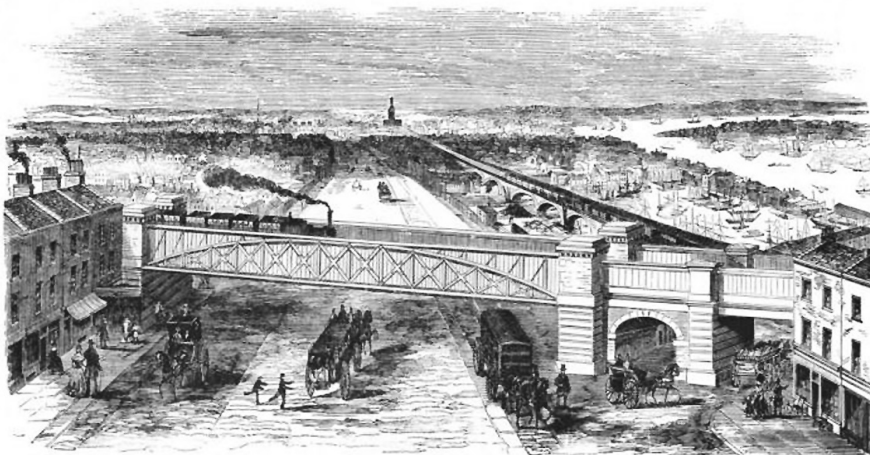
Dramascenerne kræver lidt ekstra arbejde, for du skal justere dem efter behov. Ideen er, at lade spillerne få plads til at uddybe personlige diskussioner eller lave alliancer uden for plotscenerne. For at gøre dette mest interessant skal du være opmærksom på den konkrete situation. Hvem er enige, og hvem er uenige? Hvem holder med hvem? Sørg for at udvælge spillpersoner, der kan få noget interessant ud af scenen, og de behøver ikke alle deltage. Brug scenerne til at ændre forudsætningerne for debatten. Sæt den største skeptiker sammen med optimisten, eller lad de underkuede konspirere mod deres antagonist. Lad endelig de fraværende spillere overvære dramascenerne. Det giver ikke deres spillpersoner yderligere indsigt, men det kan motivere spillerne til at kæmpe hårdere for deres sag, når de igen er på.

Det kan være en fordel at afbryde dramascenerne inden deltagerne kommer til enighed. På den måde kan nye konflikter føres over i plotscenerne.

Gruppen samles

Gruppen mødes med Patricia Cornwell for første gang i løbet af sommeren 2001. De mødes i et lejet kontorlokale i Lower East Side på Manhattan. Varmen er trykkende, da Cornwell introducerer dem til den opgave, de skal arbejde med de næste knap tre måneder.

Hun fortæller hvordan, hun via sin kontakt hos Scotland Yard har fået maleren Walter Sickert i kikkerten. Hendes indledende undersøgelser ser lovende ud, og hun vil gerne have, at gruppen går videre med undersøgelserne. Hun har fundet frem til, at Walter Sickert ganske rigtigt udførte

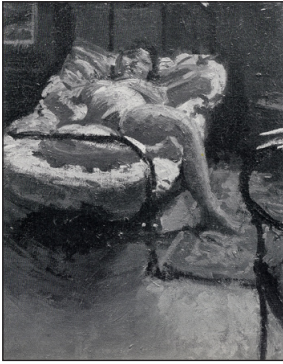
Dramascener

Det kan være svært at afgøre hvor mange dramascener, der er brug for. De inkluderede scener giver spillerne mulighed for at udforske nogle personlige konflikter, men hvis spillerne hellere vil undersøge sagen, kan du fjerne dem. Omvendt kan det også være en ide at improvisere flere scener, hvis spillerne gerne vil have lov til at komme lidt dybere ind under huden på deres spillpersoner.

Under spilstesten improviserede jeg flere scener, der passede til det enkelte forløb, og det kom der nogle interessante situationer ud af. Det er ikke så svært at lægge naturlige improvisationer ind. Følg op på en konflikt ved at isolere nogle af spillpersonerne og lad dem derefter fortsætte debatten.

Fysiske rammer

Ripper indeholder ikke lange stemningsbeskrivelser, og det er helt bevidst. Scenariet består i det store hele af en række diskussioner, og under spilstesten blev det klart, at det ikke var synderlig væsentligt om de fandt sted i et kontor, et lejet mødelokale eller hjemme hos en af spillpersonerne. Placer handlingen hvor det passer dig. Antag at spillpersonerne har adgang til computere, arkiver, mail, fax og hvad de ellers har brug for i deres arbejde. I dette scenarie betyder kulisserne meget lidt, så fyld hullerne ud, hvis du synes, der mangler noget, men det er næppe nødvendigt.

Timing og tempo

Handlingen i scenariet udspiller sig over cirka tre måneder, hvor spillpersonerne arbejder med materialet til bogen. I praksis er det svært at tydeliggøre dette forløb, da fokus ligger på diskussion af sagen. Har du brug for at introducere en pause i forløbet, er der intet i vejen for at skille spillpersonerne i en periode som følge af research "on location" eller eventuelle andre forpligtigelser.

Under de to spilstests, varede scenariet cirka 4 timer, så der burde ikke være problemer med at afvikle det i løbet af en normal spillblok.

Hvor er Cornwell?

Patricia Cornwell overlader gruppen til sig selv efter første møde og overdrager dermed koordinationen af arbejdet til Rhys, men hvis de løber ind i problemer, kan hun naturligvis træde til igen. Rhys kan kontakte hende, eller du kan som spilleleder lade hende komme på uanmeldt besøg. Det optimale er, at spillerne selv kører debatten, men i krisesituationer, skal du bruge Cornwell som dit værktøj til at styre historien.

nogle skræmmende billeder og ved at grave lidt i hans fortid, har hun tegnet et billede af en eksentrisk kunstner med et anstrengt forhold til sine medmennesker og i særdeleshed til kvinder. Hun vil gerne have, at spillpersonerne fortsætter disse undersøgelser ud fra tesen: Kan Walter Sickert være Jack the Ripper?

Hun forventer, at de leverer materiale, som hun kan bruge i sin næste bog. Hun er allerede i dialog med forlaget omkring ideen.

Planlægning

Journalisten Rhys har til opgave at koordinere arbejdet og indsamle oplysningerne fra de andre. Det er derfor op til Rhys, i hvilken rækkefølge de efterfølgende fremlæggelser skal præsenteres. Lad spillerne få frie hænder til at udføre opgaven, som det passer dem, men sørg for, at de efter denne scene har en plan for, hvordan de vil gribe forløbet an. Planen kan se ud som følger:

- INTRODUKTION TIL SAGEN ved Lucas
- PROFIL AF JACK THE RIPPER ved Elliot
- SICKERTS BILLEDER ved Richardson
- DE TEKNISKE BEVISER ved Stiller
- SAMMENFATNING

Under alle omstændigheder er det vigtigt, at Rhys lader alle blive hørt, samt at gruppen holder en sammenfatning til sidst, hvor de samler materialet til Cornwell. Det kan være en ide, at opfordre Rhys til at fastsætte nogle regler for diskussionerne.

Første fremlæggelse

De enkelte fremlæggelser kan afvikles, som gruppen vil. Lad Rhys styre slagets gang, men sørg for, at spillpersonerne får sporene i sagen fremlagt og diskuteret. Sørg for at Rhys begrænser diskussionen til et emne ad gangen. Der vil sikkert komme mere substans i debatten, efterhånden som fremlæggelserne skrider frem, så vær opmærksom på, at spillerne får tid til at diskutere efter behov. Fremlæggelsen bør slutte med en opsummering, så gruppen har delresultater til den endelige overlevering til Cornwell.

Hvis Rhys vælger at gå frem som skitseret ovenfor, er emnet for første fremlæggelse en introduktion til sagen om Jack the Ripper, og taleren er Glenn Lucas. Han har en række punkter i sin beskrivelse, der afdækker forholdene omkring mordene. Sørg for at han kommer rundt i det meste. Du kan påvirke debatten ved at stille spørgsmål til Rhys som f.eks., "har I styr på, hvorfor de fem mord alle tilskrives samme morder?". Som minimum bør Lucas' fremlæggelse adressere nedenstående spørgsmål:

- Hvilke spor findes der i sagen?
- Hvem var ofrene, og hvad binder dem sammen?
- Hvad er sagens officielle status?
- Hvordan blev sagen håndteret i medierne?
- Hvad kan man sige om gerningsmanden?

Hvis Rhys går frem i en anden rækkefølge, kan du finde relevante spørgsmål under beskrivelserne af de efterfølgende fremlæggelser.

Pizza på kontoret

Gruppen har ikke været sammen så længe, men der er måske allerede begyndt at tegne sig nogle konflikter. En aften med overarbejde og pizza kan være den perfekte lejlighed til at tale om nogle af kollegerne.

Vælg to til tre spillere, der ser ud til at komme godt ud af det med hinanden. Ideelt står de allerede sammen om et standpunkt, som de kan drøfte i de andres fravær.

Hvis spillerne har svært ved at komme i gang, kan du eventuelt give dem et tip om Cornwells forestående møde. Hvordan vil de forberede sig på mødet med Cornwell? Går alt efter planen?

Statusmøde med Cornwell

Holdet har været i gang nogle uger, og Cornwell aflægger visit for at se, hvordan det går. Hun vil gerne høre, hvad de har nået og spørger naturligvis ind til det videre forløb. Hvis der allerede er ved at opstå stridigheder, kan Cornwell gyde lidt olie på vandene eller bede dem koncentrere sig om opgaven afhængigt af situationen.

Cornwells andet formål med mødet er at give gruppen en opgave. Hun er blevet inviteret til at give et interview på CBS angående projektet, så hun vil gerne have nogle konkrete oplysninger til lejligheden. Hun forventer at have noget efter gruppens næste møde. Sørg for at Rhys er helt indforstået med opgaven, så han kan sørge for, at de får lavet en sammenfatning efter næste møde.

Anden fremlæggelse og sammenfatning

Anden fremlæggelse kræver næppe yderligere introduktion. Formen er den samme som ved første fremlæggelse. Fortæl spillerne, at det er blevet tid til endnu en fremlæggelse og lad derefter Rhys overtage styringen.

Hvis Rhys fortsætter som skitseret ovenfor, er turen kommet til Benjamin Elliot, der skal tegne en profil af gerningsmanden og sammenholde denne

Hvorfor er Jack the Ripper så populær?

Jack the Ripper var ikke den første seriemorder og ej heller den mest bestialske eller flittigste, men hans timing var perfekt. I tiden omkring mordene kunne Londons befolkning nyde den makabre fortælling om Dr. Jekyll og Mr. Hyde på Lyceum eller væmmes over Joseph Carey Merrick bedre kendt som Elefantmandens groteske deformiteter.

Det var en tid med politisk uro og en aktiv presse, der holdt sindene i kog. Byen var ved at bukke under for overvældende forurening og fattigdom. Omkring en femtedel af befolkningen i East End levede på sultegrænsen og uden tag over hovedet. Deres eneste indtægt kom fra flygtige jobs, kriminalitet eller prostitution. Deres eneste glæde: den billige gin.

Midt i denne elendighedens metropolis skabte Jack the Ripper et fælles samlingspunkt. Scotland Yard og City of London Police jagtede morderen uden held, aviserne og læserne hånede deres indsats og beboerne omkring Whitechapel oprettede frivillige vagtværn. Alle talte om mordene og mediedækningen nåede usete højder. Politiet og aviserne modtog over 600 hundrede breve vedrørende sagen. Flere af dem fra skribenter, der udgav sig for at være den frygtede morder. Sammenholdt med journalisterne aktive dækning af sagen, fremstår Jack the Ripper selv den dag i dag som en af de mest omdiskuterede kriminelle i historien, hvilket har været med til at opbygge den mytologi, der omgærdet sagen.

Hvad hed de egentlig?

Kendere af Ripper-sagen vil muligvis undre sig over, hvordan nogle af navnene på de implicerede synes at ændre sig afhængig af kilden. Mary Ann Nichols bliver ofte omtalt som Polly Nichols. Det kan sikkert forklares med et simpelt kælenavn. Mere underligt er det med Catherine Eddows, hvis efternavn optræder som både "Eddows" og "Eddowes". Cornwell benytter konsekvent "Eddows", og det er også det navn, der optræder på gravstenen, men stort set alle andre kilder, jeg har konsulteret, insisterer på at stave navnet "Eddowes". Jeg har valgt den anden form for at være tro mod Cornwells udlægning.

med det, gruppen ved om Walter Sickert. Sørg for at han i hvert fald kommer igennem følgende punkter:

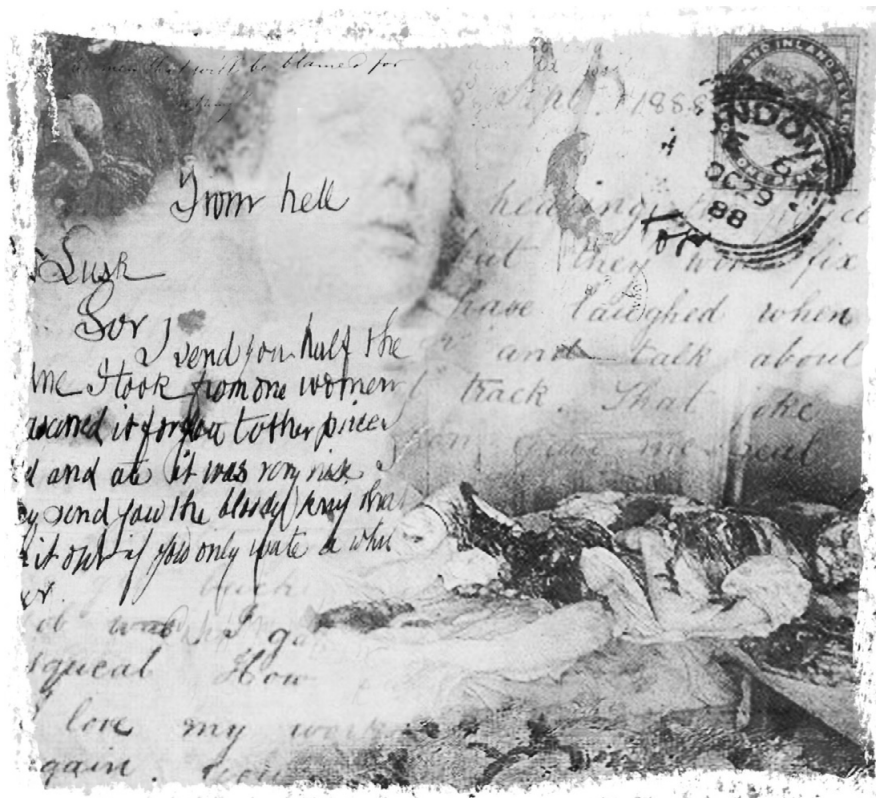
- Hvad kan man sige om gerningsmanden ud fra mordene?
- Er der noget i Walter Sickerts baggrund, der kan forklare, hvorfor han skulle kunne være Jack the Ripper?
- Er der noget, der forbinder Walter Sickert og Jack the Ripper?
- Hvilket billede tegner venner og bekendte af Walter Sickert?

Efter fremlæggelsen skal Rhys samle indtrykkene fra de to første fremlæggelser, så de kan give Cornwell en rapport inden hendes tv-interview. Bed spillerne komme med en række punkter om sagen, som de kan stå inde for.

Hvis forløbet har været som beskrevet ovenfor, skal de kunne redegøre for omstændighederne omkring mordene samt Walter Sickerts baggrund. Cornwell vil være meget interesseret i at få noget, der peger i retning af Sickert som mulig gerningsmand. Hvordan kunne den kendte maler udvikle sig til bestialske morder?

Et lift til lufthavnen

Unighederne er begyndt at melde sig efter de to første fremlæggelser og mødet med Cornwell. Det er klart, at gruppen har forskellige ambitioner. Spilpersonerne er samlet fra nær og fjern, så det er oplagt, at to eller flere deler en taxi til lufthavnen for at komme hjem på weekend eller en kortere ferie. Det giver anledning til snak.

En mulighed for denne scene er at lade en af de mere tilbageholdende spillere komme til orde. Sæt spilleren sammen med en, der kan lytte til fornuft og se, hvad der kommer ud af det. Du kan anspore debatten med en åbning som f.eks. "De sidste uger har været hektiske. Der er mange detaljer at holde styr på, og det kan være svært at få fremlagt sin mening. Køreturen begynder med uformel småsnak, men glider snart over i en debat omkring opgaven og arbejdsforholdene."

Interviewet

Selve interviewet køres ved, at du som spilleleder tager rollen som Patricia Cornwell, og en af spillerne spiller interviewer. Udlever bilaget (se APPENDIKS) med spørgsmål til spilleren og køр derefter interviewet på baggrund af spilpersonernes tilbagemelding, men husk på at Cornwell er interesseret i at skrive en sensationel bog. Hun lader ikke spilpersonernes eventuelle bekymringer komme til sin ret. I stedet holder hun mulighederne åbne. F.eks. "Vi har endnu ingen tekniske beviser, men vi har sendt materiale til undersøgelse og forventer at finde noget".

Spørgsmålene til interviewet:

- Vi står her foran retsmedicinsk institut i Richmond, Virginia sammen med forfatteren og tidligere medarbejder ved instituttet Patricia Cornwell. Du har samlet et hold af eksperter og er ved at kulegrave et af de ældste mordmysterier i vor tid, nemlig sagen om Jack the Ripper.
- Og jeg forstår, at I allerede har en mistænk?
- Hvad er det, der peger på ham?
- Hvilke tekniske beviser har I?
- Jeg forstår, at I har ladet originale malerier undersøge i jeres søgen efter spor. Er det ikke for voldsomt, at ofre den slags kulturskatte i jagten på en morder, der alligevel ikke kan komme til at stå til ansvar for sine gerninger?
- Hvilken type beviser skal I have for med sikkerhed at kunne fastslå, at I har den rigtige gerningsmand?
- Hvad sker der, hvis I ikke kan samle de beviser?

Kommentarer til indslaget

Gruppen har set Cornwells interview på et lille tv opstillet på kontoret. Brug scenen til at lade dem reflektere over hendes udtalelser. Der bør være flere af spilpersonerne, der har det svært med hendes udlægning af deres resultater.

Konspirationsteoriene

I mange år svirrede rygterne om, at Scotland Yard kendte gerningsmandens identitet. Konspirationsteoriene fik frit løb og i 1973 sendte BBC en udsendelse, der grundlagde den såkaldte royale konspirationsteori, og i 1978 kom Stephen Knight's bog *JACK THE RIPPER: THE FINAL SOLUTION* baseret på udsendelsen. Programmet hævdede, at Prince Albert Victor Edward (kaldet Eddy) havde en affære med en prostitueret. For at dække over skandalen, satte magtens bagmænd Sir William Gull til at rydde vidnerne af vejen. Påstanden har dannet grundlag for Alan Moore og Eddie Campbells tegneserie *FROM HELL* og den efterfølgende film af samme navn.

Interessant nok er Sickert impliceret i denne teori. Efter sigende var han på det tidspunkt mentor for den unge prins, og der går således historier om, at Sickert skulle have fået nys om komplotet. Knight hævder, at Sickert skjulte en henvisning til affæren og gerningsmanden i maleriet *ENNUI*, hvor en utydelig hvid klat efter sigende forestiller en måge ("gull" på engelsk) og dermed en reference til Sir William Gull. Den royale konspirationsteori er farverig og har helt sikkert bidraget til Rippers popularitet, men da der ikke er nogle konkrete spor, der peger i den retning, er der bred enighed blandt Ripper-eksperter om, at der ikke er hold i påstanden.

Tredje fremlæggelse

Tredje fremlæggelse kører ligesom de foregående. Gruppen begynder at kunne overskue omfanget af materialet, og det kan sikkert få debatten til at blive mere tilspidset.

Husk at få Rhys til at samle trådene. De har kun én fremlæggelse mere, før de skal lave den endelige sammenfatning til Cornwell.

Hvis emnet er Sickerts billeder, bør Richardson komme ind på følgende punkter:

- Introduktion til Walter Sickerts liv som kunstner og privatperson.
- Hvor fik han inspiration til sine værker, og hvordan arbejdede han?
- Er der noget i Sickerts billeder, der peger på, at han skulle have første-håndsviden om Whitechapel-mordene?
- Er der sammenhæng mellem Jack the Ripper-brevene og Walter Sickert?

En aften i byen

Holdet har været i gang længe, og efterhånden nærmer de sig afslutningen på deres arbejde, og det er værd at fejre. To til tre af dem er taget i byen for at fejre den snarlige afslutning på projektet og måske også aftale, hvordan det hele skal falde ud. Hvis der har været megen debat i gruppen, er dette sidste chance for at indgå alliancer.

Situationen kan desuden bruges til at konfrontere gruppen med byens prostituerede. Hvis det er Stiller, der har taget initiativet, kan stedet være en stripbar, hvilket måske vil give Lucas og Richardson kvaler, hvis de er med.

Fjerde fremlæggelse og sammenfatning

Sidste fremlæggelse og sammenfatningen kan meget vel blive den længste. Spillerne ved, at de skal samle deres resultater til Cornwell, og det lægger pres på dem.

Hvis det sidste emne er de tekniske beviser, skal Rhys sørge for, at Stiller gennemgår følgende:

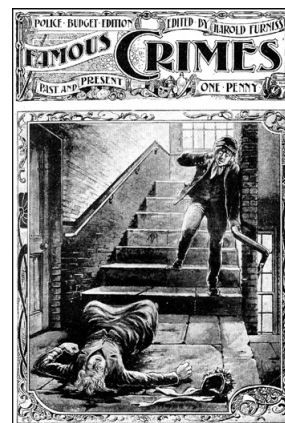
- Fakta omkring mordene og gerningsstederne.
- Hvad kan man sige om morderen ud fra obduktionsrapporterne?
- Hvilke spor kan sætte Sickert i forbindelse med Jack the Ripper?

Efter fremlæggelsen har spilpersonerne alle tilgængelige oplysninger, og herefter skal de enes om, hvad de rapporterer til Cornwell. Tilhængerne

vil forsøge, at bruge så mange af de forhåndenværende oplysninger til at sandsynliggøre, at Walter Sickert var Jack the Ripper, mens modstanderne vil forsøge at gennemhulle påstandene ved at påpege mangler i bevisførelsen.

Spillerne må i sidste ende afgøre hvilket standpunkt deres spilperson tager. Det kan betyde, at en eller flere af spilpersonerne går i protest. Det er helt acceptabelt for historien, men sørg for at de får anført, hvorfor de ikke vil være med. Spilpersoner, der går på dette tidspunkt, deltager ikke i mødet med Cornwell (næste scene), men de får afslutningen på scenariet i form af epilogen.

Hvis spillerne er engagerede, kan denne scene udvikle sig til en livlig debat og dermed også det dramatiske højdepunkt for scenariet. Giv spillerne plads til at diskutere, men læg pres på dem, så de når et resultat. Få dem til at skrive deres observationer ind på de tilhørende Power Point slides. Det tvinger dem til at formulere nogle punkter, så den efterfølgende fremlæggelse for Cornwell bliver mere struktureret.

Møde med Cornwell

Anført af Rhys skal gruppen fremlægge deres arbejde for Cornwell. Bogen er allerede annonceret, så Cornwell vil have en sammenhængende historie med en pointe, hun kan sælge, og hun har allerede noget i tankerne. Hun er kritisk overfor eventuelle uklare punkter, og hun er ikke interesseret i at høre endeløse rækker af forbehold. Hun vil have en historie, og hun vil dreje argumenterne i en retning, hun kan bruge.

Hendes bog kommer i store træk til at rumme nedenstående påstande. Brug listen til at lade Cornwell reflektere over spillernes tilbagemelding. Punkterne repræsenterer den bog, hun kommer til at skrive, så hvordan reagerer hun på deres observationer og konklusioner?

- Jack the Ripper myrdede på grund af seksuelle frustrationer. Walter Sickert var impotent og tilmed traumatiseret som følge af operationer.
- Sickert havde et anstrengt forhold til kvinder. Han giftede sig udelukkende for at få økonomisk frihed til at forfølge sin kunst.
- Sickert malede det han så. Når hans billeder ligner Ripper-ofrene, er det fordi, han så dem. Ergo dræbte han dem.
- Der er sammenfald i brevpapir, blæk og håndskrift mellem Ripper-brevene og Sickerts korrespondancer.
- MtDNA fundet på Ripper-brevene stemmer overens med mtDNA fundet på Sickerts egendele.
- Jack the Ripper stoppede ikke efter mordet på Mary Kelly. Han fortsatte i mange år, og har blandt andet Camden Town mordet på samvittigheden.

Hvis den store konfrontation af en eller anden grund udeblev i forrige scene, bør den indtræffe under mødet med Cornwell. Hvis spillerne slet ikke kan blive enige, kan du bruge Cornwell til at påvirke beslutningerne. Måske bliver situationen så tilspidset, at enkelte af spilpersonerne trækker sig fra projektet. Det er et helt naturligt klimaks på konflikten.

Afrunding og epilog

Cornwell har fået, hvad hun har bedt om, og nu skal hun blot skrive bogen. Hun takker gruppen for deres indsats. Derefter hører de ikke noget de næste seks måneder. Kort efter bogens udgivelse begynder anmeldelserne og kommentarerne at tikke ind. Giv spillerne artiklen *PAT THE RIPPER* (se APPENDIKS) som epilog til scenariet.

Når de har læst epilogen så bed dem hver fortælle, hvad der sker med deres spilperson efter udgivelsen af bogen. Det giver spillerne en chance for at afslutte deres egen version af fortællingen.

Ekstra scener

Introduktion

Dette kapitel indeholder et antal scener, der kan bruges til at rykke balancen i plotscenerne. Det er ikke meningen, at alle scenerne nødvendigvis skal bruges. Kør kun de scener, der giver mening i forhold til spilpersonernes overbevisning under scenariet.

Der er to scener, der støtter tilhængerne af Sickert-teorien og to scener, der udhuler påstanden om, at Sickert skulle være Jack the Ripper.

En udtalelse fra Scotland Yard

Cornwell har holdt kommissær Grieve fra Scotland Yard orienteret om sagen, siden han i sin tid fik hende på sporet af Walter Sickert. Han er meget imponeret over gruppens resultater, og roser deres indsats med ordene "Hvis det havde været en nutidig sag, ville oplysningerne have ført til en overvågning af Sickert." Med andre ord kunne det tyde på, at Scotland Yard bakker op om Sickert-teorien.

Breve fra Ellen Cobden

Walter Sickert var gift med Ellen Cobden fra 1885 til 1896, hvor de blev separeret. De blev endeligt skilt i 1899. Kort før sin død skrev Ellen til sin søster Janie, "Hvis bare du vidste, hvor meget jeg længes efter at kunne lukke øjnene og glemme det hele."

Janie kendte til sin søsters problematiske forhold til Walter Sickert. Umiddelbart inden skilsmissen skrev hun til Ellen, "De kender ikke hans sande jeg, som du gør."

Vidste Ellen Cobden noget om sin mands natlige aktiviteter?

Både Ellen og Walter var ivrige brevskrivere, men alligevel har man ikke kunnet finde spor af en eneste brevveksling mellem de to til trods for, at de ofte var adskilt i længere tid ad gangen. Kan det være fordi brevene er blevet destrueret? Hvis Cobden mistænkte Sickert, er der god grund til, at brevene kan være forsvundet på den ene eller anden måde.

Vacher l'éventreur et les crimes sadiques

Sickert emigrerede til Dieppe i Frankrig i 1898 og vendte først tilbage til England syv år efter. Året inden Sickerts afrejse blev den franske morder Joseph Vacher – kendt som "den franske Ripper" arresteret i Tournon i det sydlige Frankrig. Han erkendte sig skyldig i elleve tilfælde af overgreb, voldtægt og mord. Han dræbte syv kvinder og fire unge drenge. Han blev undersøgt af et panel ledet af professor Alexandre Lacassagne fra univer-

Andre mistænkte

I 1894 skrev Melville Macnaghen en fortrolig rapport, hvori han fremsatte tre mulige gerningsmænd i Ripper-sagen. Macnaghen var betjent hos Scotland Yard, men han blev først ansat i 1889 – altså et år efter Ripper-mordene – så hans udsagn bygger på andenhåndsberetninger, og han skrev rapporten baseret på sine erindringer flere år efter.

Efterfølgende undersøgelser har vist, at mange af detaljerne omkring de mistænkte personer er forkerte, og derfor tilskrives Macnaghen rapporten ikke megen merit blandt eksperterne i dag.

Macnaghens første mistænkte var MONTAGUE JOHN DRUITT, hvis selvmord i december 1888 gav en belejlig forklaring på, hvorfor Ripper pludselig indstillede sin aktivitet. Macnaghen beskriver Druitt som en 41-årig læge, der tog sit eget liv umiddelbart efter mordet på Mary Kelly. Undersøgelser har vist, at Druitt var 31 år da han døde, han var ikke læge og han begik selvmord mere end en måned efter Kelly-episoden.

(fortsætter næste side...)

Macnagthens anden mistænkte var en polsk jøde ved navn AARON KOSMINSKI, der ifølge rapporten endte sine dage på et sindssygehospital. Man har siden fundet ud af at en Kosminski faktisk var indlagt, men han beskrives som en medgørlig og harmløs patient. Han døde på hospitalet i 1919.

Den sidste mistænkte MICHAEL OSTROG beskriver Macnagthen som "gal russisk doktor, forbryder og uden tvivl sindssyg morder" og han fortsætter med at påstå, at det var kendt, at han ofte bar operationsknive på sig. Det har ikke siden været muligt at finde nogle konkrete spor, der peger i retning af Ostrog.

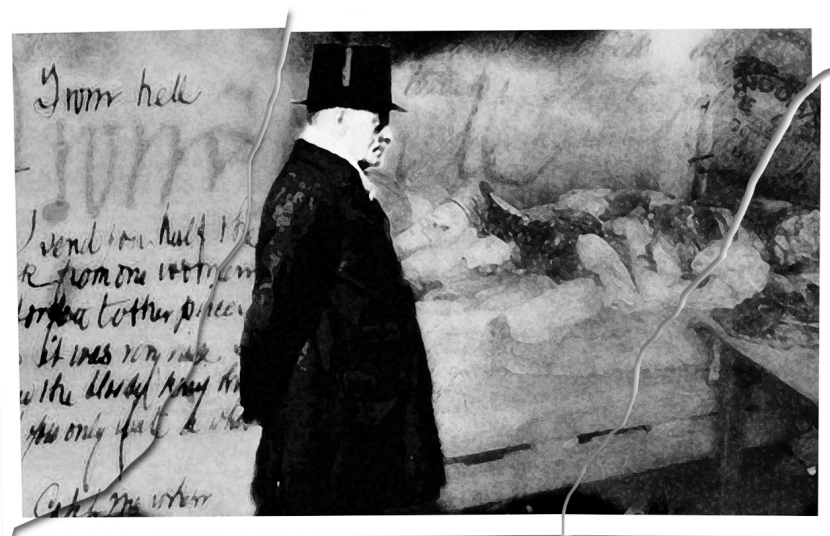
sitetet i Lyon og fundet egnet til straf. Han blev henrettet i guillotinen den 31. december 1898 efter en opsigtsvækkende rettergang.

Professor Lacassagne dokumenterede sagen i bogen VACHER L'ÉVENTREUR ET LES CRIMES SADIQUES, der udkom i Frankrig året efter. I et forsøg på at forstå den bizarre sag studerede Lacassagne andre kendte seriemordere, og bogen indeholdt således et kapitel om Jack the Ripper illustreret med de hidtil utilgængelige lighusbilleder af ofrene.

Sickert boede i Frankrig, da bogen udkom og med hans interesse for det morbide, kan han meget vel have købt bogen og derved set billedet af Eddows. Sickert malede CASA A PUTANA i 1904 - altså flere år efter bogen med fotografierne af Eddows udkom.

A Pirie & Sons

Af de mange hundrede breve politiet og pressen modtog i tiden omkring mordene, var nogle af dem skrevet på en bestemt type brevpapir fra A Pirie & Sons, som Walter Sickert også anvendte. Kan dette kæde Sickert sammen med Ripper-brevene? Den skotske papirmølle blev etableret i 1770 og var i 1888 en af de største papirfabrikanter på de Britiske Øer. Statistisk set er dette spor derfor ikke meget værd.

Appendiks

Indhold

Nedenfor følger et antal tekster, der giver yderligere detaljer om sagen og dette scenarie. Brug dem som inspiration, baggrundsmateriale eller underholdning.

Foromtale

Jeg husker ikke meget fra den aften. Vi spiste middag og talte om løst og fast, men mine tanker var andetsteds. Min agent Esther Newberg og jeg fulgtes hjem efter afskeden med de andre. New York var ved at gå op i limningen af stress inden julen, men jeg ænsede det ikke. Jeg tænkte på ham. Hvad ville der ske, hvis han pludselig stod foran os? Ville jeg være i stand til at gøre noget?

“Hvordan går det?”, Esthers spørgsmål skar gennem mine tanker.

“For at sige det, som det er”, begyndte jeg, men gik i stå. Hvordan kunne jeg sige sandheden? Esther var min agent. Det var hendes job at stole på mig, så hvis jeg sagde, at jeg havde løst mysteriet om Jack the Ripper, ville hun tage mit ord for det. Men troede jeg selv på det?

“Jeg har det ikke godt”, indrømmede jeg lavmælt.

“Hvad er der galt?”, spurgte Esther og standsede.

Hun så forundret på mig, mens jeg ledte efter ordene, “Bogen, den hænger mig langt ud af halsen. Jeg ved ikke, om jeg kan klare det. Jeg betragter hans malerier, men ser ikke kunst. Jeg ser død. Jeg ser had. Hele hans perverse livssyn gennemsyrrer hans værker. Alting er morbidt, uden liv, uden glæde. Er jeg den eneste, der kan se det? Det fortærer. Han fortærer, og jeg kan mærke, at jeg forandrer mig. Jeg er bange for...”

“Ved du hvad?”, sagde hun med beslutsomhed i stemmen. “Hvis du ikke vil skrive den, skal du ikke gøre det. Jeg kan ordne det.”

Jeg sukkede. Hun kunne ordne det. Hun kunne få mig fri af aftalen med forlaget, men det var kun mig, der kunne afslutte opgøret. Jeg kendte hans identitet. Jeg blev nødt til at fortælle historien.

Spillerne er Patricia Cornwells stab af eksperter i deres arbejde med at løse en af verdens mest berygtede mordgæder. Scenariet er et drama, der lægger op til karakterrollespil.

Dette appendiks indeholder

FOROMTALE: Scenariets foromtale fra Fastavalprogrammet.

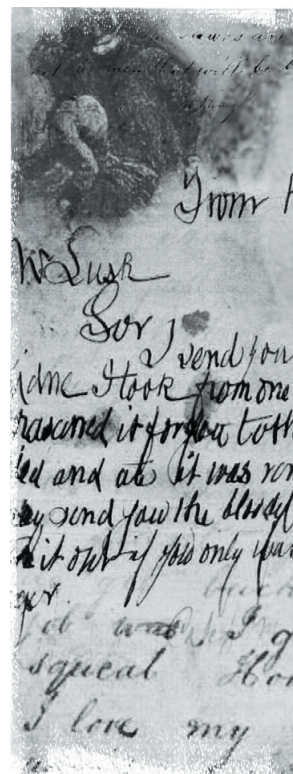
OM JACK THE RIPPER: En introduktion til sagen om Jack the Ripper.

OM WALTER SICKERT: En mini-biografi om maleren Walter Sickert.

KAN WALTER SICKERT VÆRE JACK THE RIPPER?: En diskussion af de påstande Cornwell fremfører i sin bog.

LITTERATURLISTE: En oversigt over de kilder, jeg har anvendt til forberedelse af Ripper.

OVERSIGT OVER BILAG: En komplet fortegnelse over bilagene til scenariet.

Om Jack the Ripper

Jack the Ripper er et mysterium. Man ved, at han dræbte mindst fem prostituerede i sommeren 1888. De blev alle dræbt i området omkring Whitechapel. De fleste konkrete spor er for længst gået tabt, så mange af de såkaldte beviser er i realiteten meninger og udsagn udtænkt af de mange Ripper-forfattere. Sagen blev officielt lukket som uopklaret i 1892.

Navnet "Jack the Ripper" stammer fra aviserne, der trykte flere breve hvori skribenten udgav sig for at være gerningsmanden. Disse breve var ofte underskrevet "Jack the Ripper", og inden længe var det den officielle benævnelse for gerningsmanden, der også var kendt som "Leather Apron". I tiden omkring mordene modtog politiet og medierne mere end 600 Ripper-breve. Nogle af brevene blev afsendt fra andre lande, og den udbredte opfattelse er at brevene kom fra mange forskellige afsendere. Det er senere blevet påvist at flere af brevene blev skrevet af sensationslystne journalister.

Jack the Ripper tilskrives normalt fem ofre: Mary Ann (Polly) Nichols (31. aug. 1888), Annie Chapman (8. sep. 1888), Elizabeth Stride (30. sep. 1888), Catherine Eddows (også 30. sep. 1888) og Mary Jane Kelly (9. nov. 1888). Med undtagelse af Stride blev alle ofrene voldsomt mishandlet ved utallige knivstik og indgreb. Udførelsen af lemlæstelserne har fået flere til at påstå, at Ripper havde kendskab til kirurgi.

Der kan være tvivl om Stride, da hun ikke havde de samme lemlæstelser som de andre. Hvis hun var offer for Ripper, kan manglen på lemlæstelser skyldes, at gerningsmanden blev afbrudt.

Martha Tabram regnes af nogle som endnu et Ripper-offer. Hun blev dræbt 7. august 1888, altså før navnet Jack the Ripper var blevet kendt i pressen. Hun var ligesom de andre prostitueret og hun blev dræbt og mishandlet på samme måde som de andre.

Alle fem mord blev begået i Londons fattige East End indenfor et snævert område omkring Whitechapel, Spitalfields, Aldgate, og The City of London proper.

City of London havde sit eget politikorps, så sagen blev efterforsket af både City of London Police og Metropolitan Police (Scotland Yard), men ingen af dem pågreb Jack the Ripper.

Om Walter Sickert

Walter Sickert blev født i München 31. maj 1860. Moderen var engelsk, faderen dansk. Familien boede i Tyskland, da faderen arbejdede som illustratør for en tysk avis. I 1868 emigrerede de til England. Først til Bradford og siden til London.

Som dreng gennemgik han flere fisteloperationer. De eksakte detaljer om indgrebene er ukendte, men Cornwell bruger det som argumentation for, hvorfor han skulle være blevet traumatiseret og muligvis impotent.

Sickert forlod skolen som attenårig. Da han ikke kunne få sin fars vel-signelse som maler, begyndte han i stedet som skuespiller. I årene 1879 til 1880 opnåede han en vis succes på de skrå brædder under pseudonymet Mr. Nemo.

I 1879 mødte han den amerikanske maler James McNeil Whistler, der opfordrede ham til at forfølge sin drøm. Sickert blev Whistlers lærling og opgav skuespillet for at hellige sig malerkunsten.

I 1885 giftede han sig med den tolv år ældre Ellen Cobden. De blev skilt i 1896. Han giftede sig yderligere to gange og levede med sin sidste kone til sin død i 1942. Officielt fik han ingen børn, men en af de mere farverige teorier om Jack the Ripper, kommer fra en mand, der hævder, at han er Sickerts uægte søn.

Sickert rejste meget hele sit liv - især til Dieppe i Frankrig. I årene 1898 til 1905 boede han i Frankrig og tog kun på korte visit til England.

Whistler introducerede Sickert for Degas, som lærte Sickert at male det liv, han så omkring sig. Sickerts tidlige arbejde er inspireret af Whistler og Degas. Ganske som sit forbillede Degas malede Sickert flere motiver fra varietéerne. Han anvendte ofte prostituerede som modeller.

Sickert var kendt for at male efter skitser, og i sine senere år malede han efter fotografier. Cornwell bruger denne observation til at kæde Sickert til Ripper-mordene. Hun mener, at hans motiver rummer detaljer, som han kun kan have frembragt, hvis han havde set ofrene.

Hans værker blev udstillet flere gange, mens han levede, og han er siden blevet anerkendt som en af Englands store malere. Hans udstillinger har været vist verden over.

Som person var Sickert begavet, velformuleret og socialt aktiv. Han gik åbenlyst imod sin første kones engagement i kvindefrigørelsen, og han debaterede et utal af samtidens forhold i aviserne. Hans meninger var ofte skarpe, og han holdt sig ikke tilbage i sine udtalelser. Hans omgangskreds beskriver ham som lettere eksentrisk. Ved flere lejligheder forsvandt han i op til flere dage uden at give lyd fra sig. En adfærd, der passer godt på det billede Cornwell forsøger at tegne af Sickert.

Kan Walter Sickert være Jack the Ripper?

Ja, i teorien, men ud fra Cornwells argumentation, tror jeg ikke på det. I *PORTRAIT OF A KILLER* opbygger hun et billede af Sickert som en impotent kvindehader, der får afløb for sine fantasier ved at dræbe prostituerede og senere portrættere gerningerne i sine malerier.

Hendes væsentligste spor er: mitokondrieDNA (mtDNA) fundet på billeder og ejendele, som man antager, at Sickert kan have efterladt DNA på og tilsvarende mtDNA på enkelte af Ripper-brevene. Cornwell hævder

Grafik og billeder i Ripper

De fleste Ripper-relaterede billeder i dette scenarie stammer fra Cornwells bog.

Kollagerne samt forsiden er et produkt af diverse billeder fra nettet og bøger og lidt Photoshop-gymnastik.

Billederne af spilpersonerne er manipulerede mug shots af forskellige kändisser. Som Glenn Lucas ses Joaquin Phoenix, Kenneth Branagh er Dr. Stuart Stiller, Liam Neeson er Professor Terence Richardson, Benicio Del Toro giver den som Benjamin Elliot og Edward Norton lægger ansigt til Jason Rhys.

desuden, at der er store ligheder mellem fotografierne af ofrene og motivene i Sickerts billeder. I følge hende er Sickerts værker gennemsyret af had og morbide detaljer, der peger i retning af ham som gerningsmand. Hun bruger lang tid på at påpege sammenfald i brug af brevpapir, blæk, håndskrift og motiver hos Sickert og Ripper-brevene. Gennem analyse af Sickerts barndom, hans omgangskreds, og det man kender til hans færden, forklarer hun, hvordan han grundet traumatiske operationer i sin barndom udviklede sig til en sadistisk voyeur, der endte med at slå ikke bare fem, men adskillige kvinder ihjel.

Det er ikke kun mig, der har min tvivl vedrørende Cornwells argumentation. Nettet flyder med artikler, der harcelerer over hendes udlægninger og konklusion. Man må selvfølgelig forvente, at der er mange, der ligesom scenariets Richardson ikke ønsker at besudle Sickerts ære, og derfor af princip vil være modstandere af teorien, men det er ikke desto mindre let at finde saglige modargumenter til Cornwells påstande.

Det er nærliggende, at opfatte fundet af mtDNA som fældende bevis, men der er i hvert fald tre problemer i den forbindelse. Cornwell påpeger selv, at mtDNA ikke kan bruges til en entydig identifikation af gerningsmanden, da det ikke som kerne-DNA er unikt for hvert menneske. Dertil kommer, at man ikke har en positiv DNA-identifikation af Sickert. Han blev kremeret ved sin død, så man har ikke DNA, man med sikkerhed kan sige, kommer fra ham. Ergo vil ethvert sammenfald være underlagt denne usikkerhed. Sidst, men ikke mindst, beviser et eventuel sammenfald med DNA fra Ripper-brevene ikke, at skribenten var morderen. Sickert kan meget vel have været blandt de morbide brevskrivere, men det beviser ikke, at han slog nogen ihjel.

I interviews har Cornwell sagt, at hun er hundrede procent sikker på Sickerts skyld, og hvis hun skal pege på det vigtigste spor, er det motivene i hans billeder. Cornwell argumenterer for ligheder i PUTANA A CASA og lighusbilledet af Eddows, sammenfald i motiv fra Kellys dødsscene og CAMDEN TOWN MURDER-serien, en fascination hos Sickert for at tegne og male døde mennesker samt skjult symbolik i maleriet ENNUI, hvor Cornwell mener at kunne se en gerningsmand gemme sig i skyggerne. Der er ingen tvivl om, at Sickert har nogle dystre billeder på samvittigheden, men de udgør en minimal del af hans produktion. Er det sandsynligt, at en mand, der er besat af kvindehad, har så meget styr over sine følelser, at han ved siden af mord og rituel gengivelse af ofrene, har kunnet opretholde en omfattende produktion af lødige værker? Hvis Sickert portrætterede sine ofre, er det tankevækkende, at han kun har gengivet et fåtal af alle de mord, Cornwell krediterer ham for. Den adfærd passer ikke på ideen om morderen, der genudlever sine gerninger.

Den mest oplagte lighed mellem ofrene og Sickerts værker finder man i PUTANA A CASA. Der er tydeligvis sammenfald i skygger og ansigtstræk, og hvis man ikke umiddelbart vil tilskrive det en tilfældighed, er der en anden mulig forklaring. Cornwell hævder, at Sickert kun kan have malet billedet på baggrund af Eddows, og eftersom billedet af Eddows ikke var

tilgængeligt for offentligheden, må Sickert have set hende og dermed underforstået have slået hende ihjel. Der er et væsentligt problem med den påstand. Lighederne i maleriet er baseret på lighusfotografiet af Eddows. Hvis Sickert slog hende ihjel, ville det ikke være dette billede han så. På lighuset blev Eddows vasket, gjort i stand og af hensyn til den begrænsede kamerateknologi hængt op på væggen, inden hun blev fotograferet, så hun har næppe lignet den Eddows, Ripper efterlod sig. Så hvis billedet i realiteten er baseret på lighusbilledet af Eddows, er der stadig et ubesvaret spørgsmål i forhold til, hvordan Sickert fik adgang til dette billede.

Et meget udramatisk svar på dette spørgsmål kan være, at han så det i bogen *VACHER L'ÉVENTREUR ET LES CRIMES SADIQUES* om seriemorderen Joseph Vacher, der udkom i Frankrig, mens Sickert boede der. Skønt bogen primært beskæftigede sig med den franske morder Vacher, indeholdt den også billeder af Ripper-ofrene inklusiv det omdiskuterede billede af Eddows. Selv kunstkere erkender, at Sickert viste interesse for mordene, så det er ikke usandsynligt, at han ville have erhvervet sig denne bog, hvis han faldt over den i Frankrig. Det kan ikke bevises, at Sickert så billederne i bogen, men teorien er umiddelbart langt mere nærliggende end, at han skulle have baseret sine malerier på ofrene, som Cornwell hævder.

Argumenterne omkring papirtyper, blæk og brevpapir er i realiteten blot varianter af mtDNA-argumenterne. Cornwell påviser sammenfald mellem de anvendte midler i Sickert- og Ripper-brevene. Det er meget svært at påvise en entydig lighed mellem Sickerts og Rippers brug af blæk, brevpapir og så videre. Og skulle det alligevel lade sig gøre, beviser det i bedste fald kun, at Sickert kan have skrevet flere af Ripper-brevene. En interessant observation, men langt fra nok til at konkludere, at Sickert stod bag mordene.

Litteraturliste

Sagen om Jack the Ripper er blevet diskuteret til hudløshed i et utal af bøger og artikler. Forfatterne forsøger at overgå hinanden i detaljerighed og skarpsindighed, og derfor er der mange modstridende udsagn i sagen. Forfatterne er i nogle tilfælde lidt for ivrige efter at ophøje deres egne observationer til "fakta".

Jeg har inkluderet en litteraturliste i dette scenarie, så den interesserede læser kan se, hvor jeg har mine "fakta" fra. Jeg er ikke enig med Cornwell i hendes betragtninger, så for at give hende en fair behandling, har jeg inkluderet en liste over de kilder, jeg har brugt til at modsige hende.

Cornwell, Patricia, (2002), *PORTRAIT OF A KILLER*, Little, Brown. *Bogen det hele drejer sig om. Den er blevet en kæmpe succes i USA, og den kommer sikkert til at præge den almene opfattelse af Jack the Ripper-sagen i mange år fremover.*

Rumbelow, Donald, (1988), *THE COMPLETE JACK THE RIPPER*, Penguin Books. *God saglig indføring i sagen. Rumbelow gennemgår de kendte fakta og*

spekulationer om Jack the Ripper, men kommer ikke selv med en teori om gerningsmanden. Han gennemhuller blandt andet den royale konspirationsteori.

Baron, Wendy & Shone, Richard, (1992), SICKERT PAINTINGS, Royal Academy of Arts. *Pragtfuld bog med mange store gengivelser af Sickerts malerier. Det er interessant, at de omdiskuterede billeder kun udgør en brøkdel af Sickerts samlede produktion.*

Ryder, Stephen P. (editor), CASEBOOK: JACK THE RIPPER (casebook.org). *Meget omfattende hjemmeside med et hav af gode artikler om sagen.*

Ryder, Stephen P., (u.å.), PATRICIA CORNWELL AND WALTER SICKERT: A PRIMER, Casebook: Jack the Ripper (casebook.org). *Introduktion til Cornwells teori om Walter Sickert som gerningsmand.*

Vanderlinden, Wolf, (u.å.), THE ART OF MURDER, Casebook: Jack the Ripper (casebook.org). *En meget grundig gennemgang af de forskellige påstande om Sickert i relation til Jack the Ripper. Vanderlinden påpeger blandt andet eksistensen af Ripper-billederne i bogen om Vacher.*

Gibons, Fiachra, (2001), DOES THIS PAINTING BY WALTER SICKERT REVEAL THE IDENTITY OF JACK THE RIPPER?, Guardian unlimited (www.guardian.co.uk). *En kort introduktion til Cornwells bog.*

Cohen, David, (2002), PAT THE RIPPER, Slate (slate.msn.com). *En meget kritisk gennemgang af POTRAIT OF A KILLER.*

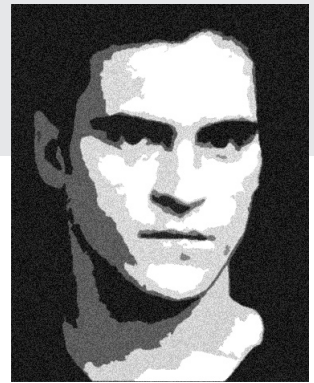
Oversigt over bilag

Der er mange bilag til Ripper, så for at hjælpe med overblikket er her en fortegnelse:

- PAT THE RIPPER OG KRIMIFORFATTER LØSER MORDGÅDE. Artikler udleveres som epilog til scenariet.
- OVERSIGT: SPØRGSMÅL OG SVAR OM SAGEN. Hjælper spillederen med at bevare overblikket under scenariet.
- OVERSIGT: HVEM VED HVAD OM SAGEN. Hjælper spillederen med at holde styr på hvem, der har hvilke spor.
- SPØRGSMÅL TIL CBS INTERVIEW. Udleveres til en af spillerne i forbindelse med Cornwells tv-interview.
- Hver spilperson har desuden en række bilag, som de kan bruge til præsentation af deres emne.

Glenn Lucas

Fanget mellem galskab og genialitet

Baggrund

Glenn Lucas' intelligenskvotient placerer ham blandt landets mest intelligente mennesker, men hans sociale evner matcher ikke hans vid, og han lider af skizofrene tendenser. På grund af positiv særbehandling gennem hele sin opvækst er hans omgangskreds begrænset til folk, der enten forsøger at virkeliggøre hans potentiale eller observere ham for egen forsknings skyld.

Han har endnu ikke fuldført en akademisk uddannelse, men han har fulgt kurser på flere studier og er derfor velbevandret i historie, psykologi, matematik og fysik. Da hans mor døde af sclerose for syv år siden, opgav han sine studier.

Af uvisse årsager har han kastet sig over sagen om Jack the Ripper og er efterfølgende blevet kendt som en autoritet på feltet. Han har kulegravet og gennemhullet de fleste publicerede teorier, men han er ikke kommet med alternative teorier selv. Officielt har han givet udtryk for, at han ikke er interesseret i at finde Jack the Rippers identitet, men bunkerne af ufærdige manuskripter i hans lejlighed vidner om en anden forklaring.

Jack the Ripper har Glenn i sin hule hånd. Hver gang han forsøger at skrive, tager fantasierne over. Glenn forestiller sig, hvordan han er den berygtede morder. Taler med sig selv i håb om at lokke sporene ud af Jack. Hvis han bare kunne finde drivkraften bag galskaben.

Opgave

Glenn Lucas' opgave er at introducere resten af holdet til sagen. Han kender alle detaljer om Jack the Ripper og London anno 1888, så han kommer til at stå for den historiske korrekthed.

Motivation

I sine tanker kender Glenn Jack the Ripper. Når han lukker øjnene, ser han ham for sig. Han taler med ham, og for Glenn er Jack lige så virkelig som resten af verden omkring ham. Han ønsker mere end noget andet, at introducere verden for sin imaginære ven. Lade dem se manden bag mordene. Hvem var han, og hvad drev ham? Han ved, at han ikke selv kan føre pennen, og derfor har han takket ja til Patricia Cornwells tilbud om at hjælpe hende med at skrive den definitive bog om Jack the Ripper. Nu skal han bare sørge for, at Jack får en anstændig behandling.

Citater

"Jack var forud for sin tid, og derfor blev han ikke pågrebet."

"For at forstå Jack the Ripper, må man forstå, hvorfor han gjorde det."

De andre

Patricia Cornwell forfatter

Hun er overbevist om, at viden-skaben og den rette mængde ressourcer kan løse mysteriet om Jack the Ripper. Er hun parat til at lære ham at kende?

Jason Rhys journalist

Han skal samle jeres input og bearbejde det for Cornwell. Er han i stand til at give Jack en fair behandling?

Dr. Stuart Stiller retsmediciner

Han forstår Jacks værk. Han kan se, at han ikke bare var en galning.

Benjamin Elliot profiler

Han tror, han kan gennemskue Jack, men han tager fejl.

Prof. Terence Richardson kunsthistoriker

Han er ikke interesseret i at finde Jack, han vil bare beskytte maleren.

Sagen om Jack the Ripper

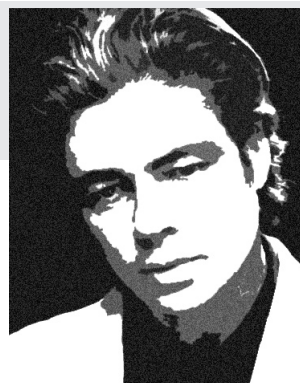
- De fleste konkrete spor er for længst gået tabt som følge af brand, tyveri og almindelig oprydning, så mange af de såkaldte beviser er i realiteten meninger og udsagn udtænkt af de mange Ripper-forfattere. Sagen blev officielt lukket som uopklaret i 1892.
- Jack the Ripper tilskrives normalt fem mord. Ofrene var alle prostituerede. De blev kvalt, fik halsen skåret over og blev lemlæstet: Mary Ann (Polly) Nichols (31. aug. 1888) blev skamferet i maveregionen. Annie Chapman (8. sep. 1888) fik maven og underlivet voldsomt lemlæstet og sine indvolde viklet om halsen. Elizabeth Stride (30. sep. 1888) havde ingen tegn på lemlæstelse af kroppen. Catherine Eddows (også 30. sep. 1888) blev voldsomt skamferet i ansigtet og på kroppen og fik en nyre fjernet. Mary Jane Kellys (9. nov. 1888) krop var meget voldsomt tilredt. Hud, legemsdele og indvolde var fjernet og hendes ansigt skamferet til ukendelighed.
- Der kan være tvivl om Stride, da hun ikke havde lemlæstelser som de andre ofre, men en teori er, at gerningsmanden blev afbrudt og fortsatte på Eddows.
- Navnet "Jack the Ripper" stammer fra aviserne, der trykte flere breve, hvori skribenten udgav sig for at være gerningsmanden. Et af brevene omtaler dobbeltmordet på Stride og Eddows. Dette og mange andre var underskrevet "Jack the Ripper". Politiet og medierne modtog mere end 600 breve i tiden omkring mordene. Ripper blev også omtalt som "The Whitechapel Murderer" og "Leather Apron".
- Martha Tabram (7. aug. 1888) regnes af mange som endnu et Ripper-offer. Hun var prostitueret og blev dræbt og lemlæstet ligesom de andre. Mordet indtraf før navnet Jack the Ripper havde slået an i pressen.
- Ligeledes regnes Emily Elizabeth Dimmock (12. sep. 1907) af nogle blandt Rippers ofre. Dimmock blev ligesom Mary Kelly fundet myrdet og lemlæstet i sin seng. Sagen om Dimmock blev i pressen omtalt som "Camden Town Murder".
- Vidneudsagn er modstridende, og det er ikke muligt at tegne et billede af gerningsmanden på den baggrund.
- Alle fem mord blev begået inden for et snævert område i Londons East End omkring Whitechapel, Spitalfields, Aldgate, og The City of London proper. City of London havde sit eget politikorps, så sagen blev efterforsket af både City of London Police og Metropolitan Police (Scotland Yard), men ingen af dem pågreb Jack the Ripper.
- Pressen fulgte sagen dagligt. Politiets indsats og manglende resultater blev kommenteret af redaktører såvel som et væld af brevskrivere. Jack the Ripper skabte furor, idet sagen var første af sin slags i en tid, hvor medierne ændrede verden. Ripper var næppe den første seriemorder, men han var den første, der fik den opmærksomhed. Pressen tilskrives en del af skylden for myterne, der er opstod om Jack the Ripper.
- Umiddelbart efter mordet på Eddows modtog lederen af East Ends frivillige vagtværn George Lusk en pakke indeholdende en nyre. Det tilhørende brev er siden gået tabt. Omkring to uger efter fik Dr. Openshaw fra London Hospital tilsendt et brev med omtale af nyren underskrevet Jack the Ripper. Brevet var skrevet på fornemt papir fra A Pirie & Sons, men teksten var sjusket og fuld af stavfejl. Kuverten var adresseret med nøjsom håndskrift og uden stavfejl. Undersøgelser har vist, at nyren kom fra et menneske, samt at den kan stamme fra en person med Brights syndrom. En sygdom Catherine Eddows led af.
- Flere af de læger, der har undersøgt ofrene, har antydnet, at gerningsmanden har haft kendskab til anatomi og kirurgi. I flere tilfælde har ofrene fået fjernet organer, uden at det er gået ud over de omkringliggende indvolde.
- I 1894 skrev Melville Macnaghten (Metropolitan Police) en fortrolig rapport, hvor han gennemgik tre formodede gerningsmænd til Ripper-mordene: M.J. Druit, Aaron Kosminski og Michael Ostrog. De er efterfølgende alle blevet rensset. Macnaghten skrev sin rapport ud fra sine erindringer om sagen, og undersøgelser har påvist så mange fejl i hans antagelser, at rapporten ikke tilskrives nogen egentlig værdi for opklaringen.

Bilag

- Fem fotografier: Begravelsesbilleder af Mary Ann Nichols, Annie Chapman og Elizabeth Stride. Foto fra gerningsstedet af Catherine Eddows og Mary Jane Kelly.
- Kort over Whitechapel-området hvor mordene skete.
- Kommuniké fra Metropolitan Police vedrørende dobbeltmordet på Stride og Eddows.
- Forside fra tidsskriftet FAMOUS CRIMES, der dokumenterede sagen.

Benjamin Elliot

Uden integritet har man intet

Baggrund

Tolv år i FBI's Behavioral Science Unit har lært Benjamin Elliot at gennemskue landets mest brutale mordere. Han har viet sit liv til at jage gerningsmænd ved at prøve at tænke som dem. De er ofte hvide heteroseksuelle mænd i 20-30erne med afvigende seksualdrift og lavt selvværd, ofte som følge af misbrug i barndommen. Nogle er impotente. Mange er sengevædere. De er almindeligvis intelligente og i stand til rationel adfærd, men de er typisk tilbageholdende og lader sig ofte dominere. Hvis de besidder et job, er det med begrænset ansvar. Elliot kender remsen udenad.

Skal man finde seriemordere, skal man forstå dem. Finde ud af hvor det er gået galt, sætte sig i deres sted, og derefter giver det hele pludselig mening. En impotent straffer dem, han kun kan begære på afstand. En kuert hævner sig på de autoriteter, der har holdt ham nede siden barndommen. Forstår man dem, kan man finde dem. Det hele giver mening på sin egen bizarre facon, hvis man blot kan samle alle brikkerne.

Elliot's arbejdssituation er ofte presset, men han går til opgaven med stoisk ro. Kriminalbetjentene vil have den samlede profil, så hurtigt som muligt, så de kan slå til inden det næste offer falder, men hvis grundlaget ikke er i orden, risikerer profilen at sende dem i den forkerte retning. Elliots vigtigste prioritet er at sikre, at rækken af oplysninger er ubrudt. Det er en opgave, han tager meget seriøst, og på tolv år har han kun begået én fejl. En fejl, der kostede en ung pige livet. En fejl, han ikke vil gentage. Kun en grundig indsats og respekt for kendsgerningerne kan forhindre den slags.

Opgave

Elliot's opgave er at tegne en profil af manden bag Jack the Ripper og vurdere, hvorvidt Walter Sickerts personlighed passer på denne profil. Er der noget i malerens liv, der kan have forvandlet ham til en bestialsk morder?

Motivation

Den største risiko, man kan løbe, er, at begynde at konkludere før alle sporene er i hænde. Hver eneste detalje bidrager til det samlede billede, og et mangelfuldt beslutningsgrundlag kan få katastrofale følger for sagen. Man er uskyldig, indtil andet er bevist, og en sammenfaldende profil er kun et spor.

Citater

"I bedste fald beviser det, at han skrev nogle af brevene."

"Hvis malerierne er trofæer, hvorfor er alle ofrene så ikke repræsenterede?"

De andre

Patricia Cornwell forfatter

Respekterer hun, at dette ikke er fiktion?

Glenn Lucas Ripper-ekspert

Han er svær at forstå, men han er en vigtig kilde til information om den formodede gerningsmand.

Jason Rhys journalist

Han ser stort på realiteterne og er udelukkende interesseret i at skrive en bestseller.

Dr. Stuart Stiller retsmediciner

Som professionel bør han være garant for, at sagen håndteres forsvarligt.

Prof. Terence Richardson kunsthistoriker

Professor Richardson forstår den komplicerede sags natur. Man skal ikke drage forhastede konklusioner.

Walter Sickert som Jack the Ripper

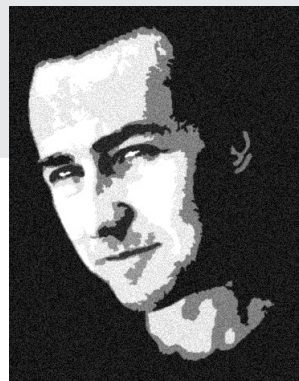
- Ripper-mordene var seksuelle af natur. Ofrene fik lemlæstet kønsorganer, bryster og ansigtet – et tydeligt angreb på deres kvindelighed. Morderen har derfor med al sandsynlighed haft et anstrengt forhold til kvinder. Han kan have været domineret eller ligefrem mishandlet af kvinder. Han har muligvis været impotent.
- Som femårig gennemgik Walter Sickert en fistel-operation på St. Marks Hospital i London. En fistel er en rørformet kanal fra en indvendig betændelse til hudens overflade. Det har ikke været muligt at klarlægge detaljerne omkring Sickerts fistel, men optegnelser viser, at hans forældre omtalte børnene som "Walter og drengene". Det kan være en indikation af, at man har haft svært ved at bestemme hans køn, hvilket er et almindelig problem i forbindelse med en fistel i eller omkring penis. Sickert blev opereret tre gange for sin lidelse. Operationer af den slags kan føre til angst for kastration, og Sickert kan være blevet impotent som følge af indgrebene.
- Operationen foregik under barske forhold, der kan have traumatiseret den lille dreng. Ved ankomsten indlogerede sygeplejersken Mrs. Wilson den lille Sickert. Hun tog imod hans ting, viste ham hans seng og læste ordensreglerne op for ham. Sickert voksede op i Tyskland, så han har næppe forstået meget af den engelsktalende Mrs. Wilson. Hans far har med al sandsynlighed ikke været indskrevet på hospitalet med sin søn. Operationer i kønsdelene forgik ved at patientens arme og ben blev surret parvis sammen. En sygeplejerske holdt patientens ben adskilte, mens lægen opererede uden bedøvelse i overensstemmelse med hospitalets politik. Operationen foregik på en jernseng uden hoved- og fodgærde – et motiv, der går igen i flere af Sickerts værker.
- Som voksen omtalte Sickert læger og sygeplejersker som sadistiske plageånder. Både Ripper og Sickert kom med referencer til skære- og stikkeinstrumenter i deres korrespondancer.
- Jack the Ripper skrev mange breve, og Walter Sickert skrev mange breve. Sickert var ivrig læser af og debattør i indtil flere af samtidens aviser. Ud over hans virke som kunstanmelder, kommenterede han ivrigt emner som retstavning, dannelse, matematik og diverse samfundsforhold. Han engagerede sig i samfundsforhold og kultur. Hans pertentlige engagement er atypisk for seriemordere, men det er ikke ualmindeligt, at den slags gerningsmænd har meget skarpe meninger om andres adfærd. Sickerts indlæg var ofte nedladende og belærende – en tone man også finder i flere af Ripper-brevene. Det er meget typisk for seriemordere at overvåge eller ligefrem blande sig i efterforskningen for på den måde at forlænge udlevelsen af fantasien.
- Sickert var en kamæleon. Fra sin tid som skuespiller var han vant til at optræde under forskellige navne, og hans indlæg og sågar hans malerier bar ofte forskellige signaturer. Han underskrev sig blandt andet som Deres Kunstanmelder, En udenforstående, Mr. Nemo (latin for ingen), Richard Sickert, W. R. Sickert, Dick, W. St., og RdST A.R.A. Han var hyppig aftager af overskudsuniformer, og han klædte sig ofte ud eller ændrede sit udseende markant. De mange personligheder vidner om en tendens til at udleve fantasier. Han forsvandt ofte i flere dage, hvilket kan være et tegn på at han har udlevet forskellige personligheder.
- Walter Sickert var optaget af autenticiteten af sine værker. Han malede ofte under de forhold, han forsøgte at gengive. Han havde flere samtidige atelierer rundt omkring i byen, så han kunne male under de rette forhold. Flere af hans billeder er blevet til i lyset fra en lanterne, ligesom han ofte ikklædte sig forskellige dragter for at komme i den rette stemning. Kunstneren og kollegaen Marjorie Lilly har beskrevet denne adfærd som, "Dr. Jekyll, der antager sin Mr. Hyde-skikkelse".

Bilag

- To fotografier af Walter Sickert som dreng. Som toårig var han klædt meget feminint. Som niårig (fire år efter sin sidste operation), var han klædt som en dreng.
- Ripper-brev med reference til skæreinstrument. Sickert havde et meget belastet forhold til læger og operationer.
- Eksempler på breve fra Sickert med tegninger, der minder om tegninger fra Ripper-brevene.
- Ripper-brev underskrevet "Mathematicus". Sickert brugte også latinske betegnelser i sine breve.
- Ripper-brev signeret "R. St. W.". En underskrift der leder tankerne hen på Sickerts initialer.
- Fire fotografier af Sickert og hans mange fremtoninger.

Jason Rhys

Sin egen lykkes smed

Baggrund

Jason Rhys er en raket på mediehimlen. Han har via en blanding af held og ukuelig insisteren befundet sig på de rette steder på de rigtige tidspunkter. Afsløring af underslæb i millionklassen og infiltrering af en gruppe højreekstremister med planer om en ny verdensorden er bare nogle af hans bedrifter.

Jason Rhys fortsætter der, hvor alle andre stopper. Han følger kilderne hele vejen og er ikke bange for at betræde selv de mest kringlede veje til historien. Han er kendt for sin ildhu og imponerende stamina. Hans kritikere kalder ham sensationsreporter, men det ændrer ikke ved, at Rhys har et renommé som en effektiv og modig journalist. Publikum elsker ham, fordi han tør, og producenterne elsker ham, fordi han sælger.

Rhys er udadvendt, selvsikker og veltalende. Han er vant til at tale med folk fra alle samfundets lag, og han har ikke problemer med at tage kontrol over situationen.

Opgave

Patricia Cornwell har hyret Rhys til at koordinere efterforskningen og indsamle oplysninger, så hun senere kan sammenfatte det hele i den definitive bog om Jack the Ripper. Med så mange detaljer er det vigtigt, at der er en til at skabe og bevare overblikket.

Motivation

Jason Rhys ved, at gode historier sælger og bliver husket. Folk vil have noget, de kan tale om. De interesserer sig ikke for den eksakte sandhed. De vil bare have en mulig sandhed, så længe den er underholdende.

Jack the Ripper er en god historie. Et mysterium, der har overlevet i mere end et hundrede år. Vi vil vide hvem, der stod bag de makabre mord. Hvorfor gjorde han det, og hvorfor blev han aldrig fanget? Det er en historie, der er værd at fortælle. Hvis man kan svare på de spørgsmål, har man en sensation. Og en succes.

Citater

“Hvis vi skal være interessante, skal vi gå imod den gængse opfattelse af sagen.”

“Så længe vi ikke gør sort til hvidt, er det i orden at skrue på kontrasten, hvis resultatet bliver tydeligere.”

De andre

Patricia Cornwell forfatter

Det er ikke tilfældigt, at Cornwell har hyret dig som koordinator. Hun kender værdien af en god historie. Der er ingen, der er interesseret i at læse bogen om ham, der måske gjorde det. Læserne vil have en gerningsmand.

Glenn Lucas Ripper-ekspert

Hvis han kan koncentrere sig, kan han levere de stemningsgivende detaljer til historien.

Dr. Stuart Stiller retsmediciner

Stiller kan give jer de tekniske beviser. Få ham på banen tidligt og sørg for, at de andre forstår vigtigheden af hans input.

Benjamin Elliot profiler

Hans samvittighed vejer for tungt i denne sag. Han skal forstå, at dette er journalistik og ikke en retssag. I skal ikke overbevise en jury. I skal levere en interessant historie.

Prof. Terence Richardson kunsthistoriker

Han evner ikke at se det samlede billede, men insisterer på at problematisere alt gennem forbehold og vage udmeldinger.

Koordination af undersøgelsen

Din opgave er at få de andre til at fremlægge deres informationer, så du kan samle dem i en rapport til Patricia Cornwell. Det er vigtigt, at du sørger for at få de andre spillere involveret i arbejdet fra begyndelsen.

Du kommer til at fungere som koordinator og ordstyrer. Sørg for at debatten kører, så I får belyst alle vinkler, men vær samtidig sikker på, at I får pointerne dokumenteret, så I kan overdrage dem til Cornwell i sidste ende.

Det er nok en god ide, hvis du lægger ud med at klarlægge hvordan fremlæggelserne kommer til at forløbe. Lav en plan over forløbet, så de andre kan se, hvordan du har tænkt dig, I skal arbejde med sagen. På den måde er det også tydeligt for enhver, at I kommer hele vejen rundt om emnet.

Du koordinerer de fire fremlæggelser og fører pennen i den endelige sammenfatning. Sørg for at spillerne holder sig til emne ad gangen, så I ikke mister overblikket. Brug planen til at styre forløbet.

Nedenfor følger en oversigt over hvilke emner, de andre kan belyse:

- GLENN LUCAS er ekspert i sagen om Jack the Ripper. Han kan give jer begivenhederne og detaljerne omkring ofrene og gerningsstederne. Hvem var ofrene? Hvad binder dem sammen? Hvordan blev sagen efterforsket?
- BENJAMIN ELLIOT er *profiler*. Hans metier er at granske morderes sind. Hvilken type person var Jack the Ripper? Kan Walter Sickert have været Jack the Ripper? Var han traumatiseret? Besad han nogle af de gængse karakteristika, man finder hos seriemordere?
- PROFESSOR TERENCE RICHARDSON er kunsthistoriker med Sickert som speciale. Han kan give jer Sickerts historie og en introduktion til hans værker. Cornwell er meget optaget af Sickerts billeder, og hun mener, at der er referencer til mordene i billederne.

- DR. STUART STILLER står for de tekniske beviser. Han gennemgår obduktionsrapporterne og står for undersøgelserne af DNA. Hvordan døde ofrene? Hvordan blev de undersøgt? Blev de voldtaget? Hvad kan vi sige om mordene og gerningsmanden ud fra omstændighederne?

Husk at de hver især kan have deres grunde til at tegne et bestemt billede af sagen, så sørg for at gå dem på klingen. Du har brug for en god historie, ikke en afhandling.

Dr. Stuart Stiller

Nogle gange helliger målet midlet

Baggrund

Som dreng læste Stuart Stiller Arthur Conan Doyles bøger og drømte om en tilværelse som mesterdetektiven Sherlock Holmes, men endte i stedet i skyggen som en anden Dr. Watson. Som retsmediciner arbejdede han på de sager, der endte som overskrifter i aviserne, men han blev aldrig nævnt. Han gav kriminalbetjentene alle sporene, men de fik al omtalen. For nogle år siden besluttede han sig for at ændre forholdene. Han sagde sin faste stilling op og slog sig ned som konsulent med opgaver for politiet og FBI.

Der er opgaver nok, hvis bare man er villig til at rejse, så Stuart Stiller kommer vidt omkring. Som selvstændig er det lettere at positionere sig i medierne, men den helt store omtale lader endnu vente på sig.

Stiller ved godt, at han ikke er den bedste på sit felt, men han er grundig og vedholdende. Han følger altid en opgave helt i mål og sørger for, at kunden er tilfreds med hans indsats. Det er hans flair for service, kalder han det. Han ved, at folk bliver tilfredse, når de får det, de beder om.

Opgave

Stillers opgave er at finde og fremlægge de tekniske beviser i sagen mod Walter Sickert. Det kræver kreativitet at finde fældende beviser i en over ethundrede år gammel mordsag.

Motivation

Stuart Stiller er ikke dum. Han ved præcis, hvor meget han kan få ud af at få sit navn sat i forbindelse med en af landets bedst sælgende forfattere. Godt nok er Patricia Cornwell kendt for sine skønlitterære bøger, men der er ingen tvivl om, at hendes renommé vil give bogen et enormt afsæt, og Stiller er jo med for at sikre, at det faglige holder. Hvis bogen bliver en succes, vil dørene åbne sig for Stiller. Han kan sælge sin ekspertise til CNN, New York Times og måske endda til Hollywood. En rolle som faglig konsulent ville ikke være dårlig.

Citater

“Når antallet af sammenfald når dette niveau, er der ikke længere tale om tilfældigheder.”

“Lad læseren afgøre om han er skyldig. Vi fremlægger bare beviserne.”

De andre

Patricia Cornwell forfatter

Hvis denne opgave udvikler sig gunstigt, er der grundlag for videre samarbejde.

Glenn Lucas Ripper-ekspert

Hvis han er så dygtig, hvorfor har han så aldrig fået noget udgivet? For mange detaljer og for lidt fokus.

Jason Rhys journalist

Han kan vinkle historien med stor effekt, men pas på at han ikke stjæler opmærksomheden.

Benjamin Elliot profiler

Han burde være din professionelle sparringspartner, men han er mere interesseret i at forfølge problemer. Vil han ikke have, at projektet skal lykkes?

Prof. Terence Richardson kunsthistoriker

Han kender måske alt til kunstmiljøet, men dette er din hjemmebane – I er på jagt efter en gerningsmand. Hans interesse i at beskytte Sickert er forståelig, men kendsgerningerne taler deres eget sprog.

De tekniske beviser

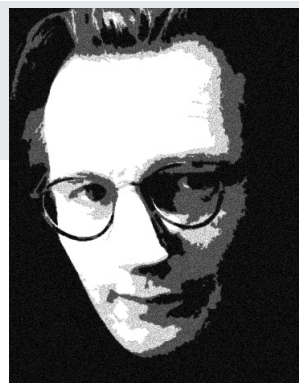
- Obduktionerne af ofrene viser tydelige tegn på kvælning. Sandsynligvis har gerningsmanden stået over for offeret og kvælt hende, indtil hun mistede bevidstheden. Muligvis mens hun var optaget af at løfte op i sine kjoler. Manglen på mærker som følge af fald indikerer, at offeret blev lagt forsigtigt ned på jorden efter stranguleringen. De sanitære forhold i London på det tidspunkt gør det usandsynligt, at samleje med kunderne skulle være foregået på jorden. Så hun har ikke lagt sig frivilligt.
- Blodstænk og blodsamlinger ved siden af eller under halsen viser, at gerningsmanden har skåret halsen over på offeret, mens hun lå ned. I et tilfælde fandt man blodstænk i en højde af fjorten tommer over jorden på et hegn og et tilhørende sår i halsen. Det tyder på, at såret er påført, mens offeret lå på jorden. Offeret har været i live eller ville blodet ikke have sprøjtet på den måde.
- Denne modus operandi lod gerningsmanden undgå blodstænk på tøj og i ansigtet. Ved at læne sig ind over offeret og skære halsen over fra venstre mod højre sikrede han sig at blodet flød væk fra ham. Sickert var velorienteret om smitte via blodet, så han ville have været opmærksom på dette. Hvis døden var indtruffet, da halsen blev skåret over, har blodtabet været minimalt. Uden hjertet til at pumpe blodet rundt, bløder et sår kun meget begrænset.
- De øvrige lemlæstelser er foretaget fra offerets højre side, subsidiært mens gerningsmanden har stået ind over offeret. I flere tilfælde blev offerets ben skubbet op mod kroppen, hvilket har reduceret afstanden fra abdomen til fødderne. Muligvis for at give morderen bedre plads til sine gerninger.
- I ingen af tilfældene fandt man tegn på samleje (var Sickert impotent?), og man fandt heller aldrig sæd på ofrene, men gerningsmanden tog gerne en eller flere af offerets indre organer som trofæ. Denne praksis er ikke ualmindelig blandt seriemordere. I flere tilfælde var offerets kønsorganer voldsomt skamferet eller ligefrem fjernet, hvilket understreger et seksuelt motiv hos gerningsmanden.
- De retsmedicinske optegnelser tyder på, at gerningsmanden havde kendskab til kirurgi. Han fjernede Eddows' nyre fra fronten af torso uden at beskadige nogle af de omkringliggende organer. Ligeledes fjernede han Chapmans livmoder med et enkelt rent snit. Størstedelen af lemlæstelserne var dog helt vilkårlige.
- Flere af obduktionsrapporterne er desværre meget mangelfulde, og den anvendte praksis har ødelagt vigtige spor. Eksempelvis blev ofrene vasket inden post mortem undersøgelsen. Det er derfor umuligt at give en fuldstændig retsmedicinsk udtalelse på baggrund af de eksisterende notater.
- De eneste spor, Ripper har efterladt, er Ripper-brevene, som I har ladet undersøge for spor af DNA hos The Bode Technology Group, et internationalt anerkendt DNA-laboratorium. De har fundet enkelte spor af DNA-sekvenser i fingeraftryk og spyt efterladt på kuverter. Da Sickert blev kremeret ved sin død, har man ikke DNA fra ham. For at skaffe det, har I ladet tøj og genstande undersøge. I har desuden ofret originale malerier og breve, som Cornwell har indkøbt som en del af undersøgelserne i søgen efter DNA. Analyserne har frembragt enkelte sammenfald mellem mitokondrie-DNA (mtDNA) fundet på Ripper-brevene (blandt andet på Openshaw-brevet, der omtaler den fjernede nyre) og Sickerts værker.
- MtDNA er kun maternelt nedarvet og kan derfor ikke med samme nøjagtighed bruges til at fastslå en persons identitet. Sandsynligheden for at to stykker mtDNA er ens, men ikke stammer fra samme individ svinger fra 1 ud af 10 til 1 ud af 10.000. Skønt det ikke med sikkerhed beviser Sickerts indblanding, frikender det ham i hvert fald ikke.
- Hverken Walter Sickert eller hans søskende fik så vidt vides børn, så det er umuligt med fuldstændig sikkerhed at fastslå om mtDNAen fra Sickert-brevene i realiteten stammer fra ham.

Bilag

- Dr. Bonds obduktionsrapport af Mary Jane Kelly.
- Gerningsmandens fingeraftryk på et Ripper-brev. mtDNA fra dette brev matcher mtDNA fundet på Sickerts egendele.
- Tegning fra gerningsstedet efter fundet af Catherine Eddows.
- To lighusbilleder af Catherine Eddows.

Professor Terence Richardson

Hovmod står for fald

Baggrund

Richardson er professor i kunsthistorie ved Department of History of Art, på University of Cambridge med speciale i europæisk billedkunst fra 1800-1950. Han har udgivet afhandlinger om Edgar Degas (Fransk impressionist, 1834-1917), Eugène Delacroix (Fransk maler, 1798-1863), Walter Richard Sickert (Engelsk maler, 1860-1942) og Edouard Manet (Fransk maler, 1832-1883). Han er mest kendt for bogen *PAINTING OF THE BRITISH SOCIAL SCENE FROM HOGARTH TO SICKERT* (Cambridge Press 1986). Hans seneste bog er *DECADENCE OF THE NUDE* (Blackdog Press, 2000).

Richardson lever for universitetet. Han har brugt det meste af sit liv på at forske, og han har ikke fantasi til at forestille sig et liv uden for den akademiske verden. Hans tilværelse er defineret af hans succes i miljøet, og han har brugt lang tid på at komme til der, hvor han er nu. Uden sin position har han intet, så han yderst påpasselig med sine handliner.

Opgave

Richardsons opgave er at belyse Walter Sickerts liv og værker for gruppen. Han har desuden kendskab til anvendte materialer og kan levere analyse af Sickerts male- og skrivestil.

Motivation

Den akademiske verden er et machiavellistisk spil, hvor man ustandselig skal være på vagt. Det gælder om at tage forbehold i sine udtalelser, fraskrive sig ansvar, dække sin ryg og være klar til at skyde andre ned, hvis lejligheden byder sig. Midlerne er for små og kampen om de få stillinger er hård, så alle kneb gælder.

Terence Richardson kender spillets regler. Han ved, at det er en balancegang. Hvis hans bidrag til bogen bliver accepteret som seriøst og gennearbejdet, bliver hans medvirken et spektakulært punkt på hans curriculum. Omvendt vil en gennemhulning af hans påstande ikke alene koste ham dyrt, han vil også stå som manden, der besudlede en af Englands mest anerkendte kunstnere.

Hans teknik er som regel, at så tvivl om alt indtil han selv kan formulere en teori, som han kan eftervise. Hvis han medvirker til andres resultater, sørger han for at tage forbehold, så han ikke efterfølgende kan hænges ud.

Citater

"Problemet med den teori er..."

"Den adfærd passer på en stor del af samtidens kunstnere."

De andre

Patricia Cornwell forfatter

Med hendes baggrund som skønlitterær forfatter, kan man have sin tvivl om, hvorvidt hun kan håndtere en sag, hvor man ikke bare udfylder hullerne med geniale påfund.

Glenn Lucas Ripper-ekspert

Han besidder en imponerende viden om sagen og 1800-tallets London for en selvlært, men er han i stand til at omsætte det til andet end spekulationer?

Jason Rhys journalist

For Rhys helliger målet midlet. Han er tilsyneladende kun interesseret i at imponere folk med en sensation.

Dr. Stuart Stiller retsmediciner

Han er tydeligvis kun interesseret i at mele sin egen kage.

Benjamin Elliot profiler

Han er meget grundig, men forstår han virkelig dybden i Sickerts kunst?

Walter Sickerts liv og værker

- Walter Sickert blev født 31. maj 1860. Moderen var engelsk, faderen dansk. Familien boede i Tyskland, da faderen arbejdede som illustratør for en tysk avis. I 1868 emigrerede de til England. Først til Bradford og siden til London. Sickert forlod skolen som attenårig. Da han ikke kunne få sin fars velsignelse som maler, begyndte han i stedet som skuespiller, og i årene 1879 til 1880 opnåede han en vis succes under pseudonymet Mr. Nemo. I 1879 mødte han den amerikanske maler James McNeil Whistler, der opfordrede ham til at forfølge sin drøm om at blive maler. Sickert blev Whistlers lærling og opgav skuespillet for at hellige sig malerkunsten.
- I 1885 giftede han sig med den tolv år ældre Ellen Cobden. Ægteskabet faldt ikke i god jord hos Cobdens familie. De blev skilt i 1896. Han giftede sig yderligere to gange og levede med sin sidste kone til sin død i 1942. Han fik ingen børn.
- Whistler introducerede Sickert for Degas, som lærte Sickert at male det liv, han så omkring sig. Begge var de optaget af samfundets skyggesider.
- Sickert var kendt for at male efter skitser, og i sine senere år malede han efter fotografier. Hvad enten han malede efter modeller, skitser eller fotografier, kendte han altid sine motiver på forhånd. Han var blandt andet optaget af nattelivet og de skumle sider af London og malede flere motiver fra varietéerne som f.eks. MOGUL TAVERN. Han portrætterede flere af de letpåkledte stjerner fra varietéerne.
- En del af Sickerts værker har morbide træk. Allerede fra de tidlige år, er der eksempler på hans voldelige motiver, som f.eks. tegningen HE KILLED HIS FATHER IN A FIGHT. Flere af hans respekterede værker bærer ligheder med ofrene for Jack the Ripper. Eksempelvis er der karakteristiske træk hos kvinden i PUTANA A CASA, der leder tankerne hen på lighusbilledet af Eddows. Skyggerne i kvindens ansigt ligner til forveksling lemlæstelserne i Eddows' ansigt, og næsen er i begge tilfælde næsten ikke til at få øje på. Er det tilfældigheder, eller så Walter Sickert den afdøde Eddows? Fotografierne blev ikke offentliggjort i England, så hvordan skulle han kende til billedet af Eddows?
- Efter drabet på Emily Elizabeth Dimmock, malede Sickert en serie billeder under titlen CAMDEN TOWN MURDER. Titlen og værkerne var en tydelig henvisning til mordet. På flere af billederne er en nøgen prostitueret afbilledet i selskab med en påklædt mand. På titelbilledet ligger den prostituerede i sengen, mens manden sidder nedtrykt på sengekanten. Sengen og den prostitueredes positur har en vis lighed med fundet af Mary Kelly. Billedets titel understreger referencen, men det skal dog bemærkes, at han malede billedet omkring tyve år efter mordet på Kelly.
- Sickert ændrede ofte titlen på sine billeder for derigennem at udtrykke en tvetydighed i forhold til fortolkningen. Han var meget bevidst om budskaberne i sine billeder. Eksempelvis er billedet CAMDEN TOWN MURDER også kendt som WHAT SHALL WE DO FOR THE RENT?
- Walter Sickert benyttede sig ofte af billige prostituerede som modeller. Beretninger fra hans omgangskreds fortæller, at han ofte inviterede gæster til te og lod dem overraske ham i selskab med en nøgen prostitueret. Han selv påklædt. Han havde desuden for vane at købe overskudsuniformer fra døde soldater for at male efter dem.
- Undersøgelser har vist overensstemmelser mellem det brevpapir, Walter Sickert brugte i sine korrespondancer og nogle af de breve politiet modtog fra Jack the Ripper. Ligeledes har håndskriftsanalyser sandsynliggjort, at størstedelen af Ripper-brevene kan være skrevet af den samme person, forudsat at personen havde de nødvendige kunstneriske evner. Som rutineret kunstmaler besad Walter Sickert disse evner.
- I mange år troede man, at flere af Ripper-brevene var skrevet med blod, men kemiske undersøgelser har påvist, at der er tale om en speciel type blæk, der anvendes i forbindelse med raderinger – en af Sickerts foretrukne udtryksformer.

Bilag

- To selvportrætter af Walter Sickert.
- Skuespillerfoto (1880) af Mr. Nemo alias Walter Sickert.
- Skitse: HE KILLED HIS FATHER IN A FIGHT. Sengegærdet leder tanker i retning af Mary Kelly-scenen.
- Skitse: VENETIAN STUDIES. Symboliserer halskæden en overskåret hals?
- Skitse: CAMDEN TOWN MURDER. Endnu en Mary Kelly reference?
- Sammenligning af Catherine Eddows og PUTANA A CASA. Skyggerne falder påfaldende ens. I begge tilfælde er næsen væk.
- Malerier: CAMDEN TOWN MURDER også kendt som WHAT SHALL WE DO FOR THE RENT? (1908), PUTANA A CASA (1904) og LA HOLLANDAISE (1905).

Spørgsmål og svar om sagen

Brug denne liste til at hjælpe dig gennem scenariet

- ? Hvem var Jack the Ripper?
- ! Jack the Ripper er det navn medierne og befolkningen gav til en eller flere mordere, der hærgede i Londons East End i sommeren 1888.

- ? Hvor mange dræbte Jack the Ripper?
- ! Det officielle svar er fem: Mary Ann (Polly) Nichols (31. aug. 1888), Annie Chapman (8. sep. 1888), Elizabeth Stride (30. sep. 1888), Catherine Eddows (også 30. sep. 1888) og Mary Jane Kelly (9. nov. 1888).

- ? Hvilke fællestræk havde ofrene?
- ! De var alle prostituerede, og de blev alle dræbt indenfor et lille geografisk område omkring Whitechapel i London. De fik skåret halsen over og fire af dem blev voldsomt lemlæstet. Stride blev ikke lemlæstet, men teorien er, at gerningsmanden blev afbrudt.

- ? Hvordan blev de dræbt?
- ! Offeret blev kvalt, lagt på jorden og fik derefter skåret halsen over. I flere tilfælde blev liget voldsomt skamferet og mishandlet. Eddows fik fjernet en nyre.

- ? Blev ofrene voldtaget?
- ! Nej, i ingen af tilfældene blev der fundet tegn på voldtægt. Der blev heller aldrig fundet sæd i forbindelse med ofrene.

- ? Var Jack the Ripper kirurg?
- ! Flere af obduktionslægerne har konstateret at nogle af indgrebene på ofrene var udført med stor præcision, hvilket har ledt til teorien. Størstedelen af lemlæstelser var dog udført helt vilkårligt.

- ? Dræbte han andre?
- ! Martha Tabram (7. aug. 1888) regnes af mange som endnu et Ripper-offer. Hun blev dræbt og lemlæstet med knivstik og var ligesom de andre prostitueret, men da mordet skete inden Jack the Ripper var kendt i medierne, er hun ikke blandt de officielle Ripper-ofre. Ligeledes regnes Emily Elizabeth Dimmock (12. sep. 1907), der ligesom Mary Kelly blev fundet myrdet i sin seng af nogle blandt Rippers ofre. Sagen om Dimmock blev omtalt som "Camden Town Murder"

- ? Hvorfor stoppede han efter Mary Kelly?
- ! Nogle mener, han blev fanget eller begik selvmord efter Kelly. Andre mener, at han fortsatte og tilskriver f.eks. Camden Town mordet Jack the Ripper.

- ? Var der ingen vidner?
- ! Jo, men de giver ikke et sammenhængende billede af begivenhederne. Man har ikke kunne beskrive gerningsmanden ud fra udsagnene.

- ? Havde politiet nogen mistænkte?
- ! Ikke officielt, men i 1894 fremlagde den tidligere Scotland Yard-betjent Melville Macnagthen tre mistænkte: M. J. Druit, Aaron Kosminski og Michael Ostrog som efter hans udsagn havde været i politiets søgelys. Rapporten indeholder så mange fejl, at den ikke tilskrives nogen væsentlig værdi.

- ? Hvorfor Walter Sickert?
- ! Cornwell fik ideen fra kommissær Grieve hos Scotland Yard. Hun siger, at hun er fuldstændig sikker på Sickerts skyld, og hvis hun skal pege på det mest betydende spor, er det Sickerts billeder.

- ? Hvilken forbindelse er der mellem Sickerts billeder og Ripper?
- ! Der er ligheder mellem PUTANA A CASA og lighusbilledet af Eddows. Der er fællestræk mellem flere af Sickerts billeder og Mary Kelly-scenen.

- ? Var Walter Sickert i London på gerningstidpunkterne?
- ! Det vides ikke med sikkerhed.

- ? Hvor gammel var Sickert på tidspunktet for mordene?
- ! Sickert var 28, og hans alder passer således på den stereotype seriemorder.

- ? Fik Sickert børn?
- ! Ikke så vidt vides. Der er dog en, der påstår, at han er Sickerts søn.

- ? Hvad er mtDNA?
- ! Mitokondrie-DNA er kun maternel nedarvet. Det vil sige, at det kun indeholder arvmasse fra moderen. Det betyder, at flere individer kan have sammenfald i mtDNA, og derfor kan det ikke bruges til at identificere personer på samme måde som ved kerne-DNA.

Hvem ved hvad om sagen

Brug denne oversigt til at holde styr på hvilke spillpersonerne, der ved hvad om sagen

Glenn Lucas

- De fleste beviser i sagen er gået tabt. Der er mange modstridende udlægninger af sagen. Den blev officielt lukket som uopklaret i 1892.
- Jack the Ripper dræbte mindst fem kvinder. De var alle prostituerede, og de blev dræbt i området omkring Whitechapel. Ofrene blev kvalt, fik skåret halsen over og fire af dem blev svært lemlæstet.
- Medierne fulgte sagen intents. Politiet og pressen modtog mere end 600 breve om mordene. Navnet Jack the Ripper stammer fra brevene.
- En nyre blev fremsendt til lederen af et privat vagtværn. Den menes at komme fra et af ofrene. Kuverten var fra A Pirie & Sons.
- Officielt havde politiet ingen mistænkte. En tidligere betjent skrev en rapport, hvori han omtaler tre mulige gerningsmænd.

Benjamin Elliot

- Mordene var seksuelle af natur. Ofrene fik fjernet deres kvindelighed. Gerningsmanden har haft et anstrengt forhold til kvinder.
- Sickert gennemgik en fisteloperation, der kan have traumatiseret ham og gjort ham impotent.
- Sickert skrev mange breve, hvilket er atypisk for seriemordere. Hans belærende stil er dog meget typisk.
- Brevene kan ses som morderens måde at forlænge forløbet og genopleve gerningerne.
- Sickert legede med flere personligheder. Han havde mange navne og klædte sig ofte ud.
- Han var optaget af autenticiteten i sine værker. Ville han slå ihjel for at male det perfekte offerbillede?

Terence Richardson

- Sickert fik ikke sin faders accept som maler. Han forsøgte sig som skuespiller, men endte med at trodse sin far og hellige sig malerkunsten.
- Han giftede sig første gang i 1885 med en ældre kvinde. De blev skilt 11 år efter. Han giftede sig yderligere to gange. Han fik ingen børn.
- Sickert var optaget af at male livet omkring ham. Han malede ofte portrætter fra livets skyggesider. Flere af hans motiver har morbide træk.
- Der er ligheder mellem nogle af Sickerts billeder og fotografierne af Ripper-ofrene. Sickert malede altid efter skitser. Så han ofrene?
- Der er fundet overensstemmelser mellem Sickerts brevpapir og blæk og Ripper-brevene.

Stuart Stiller

- Forbrydelserne er seksuelle, men der er ikke fundet tegn på voldtægt. Der er ikke fundet sæd på ofrene.
- Gerningsmanden har haft tid til at kvæle ofrene, inden de fik skåret halsen over. Mordene og lemlæstelserne er foretaget med omtanke. Gerningsmanden har undgået at blive smurt ind i blod.
- Lemlæstelserne er udført med en sådan præcision, at man mener, at gerningsmanden kan have været kirurg eller i hvert fald haft kendskab til kirurgi.
- Datidens undersøgelser og de tilhørende rapporter efterlader mange spørgsmål.
- Der er overensstemmelse mellem mtDNA fundet på Ripper-breve og enkelte af Sickerts billeder og breve.
- Man har ikke Sickerts DNA, så man kan ikke med sikkerhed sige, at det er hans DNA, der er fundet på Ripper-brevene.

Spørgsmål til CBS interview

Spil rollen som interviewer for tv-kanalen CBS. Tag udgangspunkt i nedenstående forløb, men stil gerne uddybende spørgsmål. Spillelederen spiller Patricia Cornwell.

- Vi står her foran retsmedicinsk institut i Richmond, Virginia sammen med forfatteren og tidligere medarbejder ved instituttet Patricia Cornwell. Du har samlet et hold af eksperter og er ved at kulegrave et af de ældste mordmysterier i vor tid, nemlig sagen om Jack the Ripper.

- Og jeg forstår, at I allerede har en mistænkt?

- Hvad er det, der peger på ham?

- Hvilke tekniske beviser har I?

- Jeg forstår, at I har ladet originale malerier undersøge i jeres søgen efter spor. Er det ikke for voldsomt, at ofre den slags kulturskatte i jagten på en morder, der alligevel ikke kan komme til at stå til ansvar for sine gerninger?

- Hvilken type beviser skal I have for med sikkerhed at kunne fastslå, at I har den rigtige gerningsmand?

- Hvad sker der, hvis I ikke kan samle de beviser?